

HLUBOCKÝ ZPRAVODAJ

ČÍSLO 1 – LEDEN – CENA 15 Kč

**ŠŤASTNÝ A OTUŽILÝ
NOVÝ ROK 2022**

Z JEDNÁNÍ RADY MĚSTA

- Rada města souhlasí s uzavřením smlouvy o nájmu nebytových prostor v budově st. zámku Hluboká nad Vltavou – obřadní síně a sociálního zařízení na období 1. 1. 2022 – 31. 12. 2023 s Národním památkovým ústavem, s. p. o. Poplatek za jeden obřad pro snoubence s trvalým pobytem v obvodu zdejšího matričního úřadu činí 500 Kč, a pro snoubence s trvalým pobytem mimo obvod zdejšího matričního úřadu činí 3000 Kč.
- Rada byla informována o probíhajících jednáních o směně pozemků v souvislosti s realizací výstavby kapličky Samaritánka v Hamrech.
- Na město jako zřizovatele se obrátil ředitel ZŠ Mgr. Schmied se žádostí o odsouhlasení navýšení kapacity žáků ZŠ pro rok 2022. Krajskému úřadu

Jč kraje je třeba podat žádost ve věci zvýšení kapacity ZŠ z 500 na 600 dětí a školní družiny ze 160 na 250 dětí, to vše v souvislosti s očekávaným demografickým rozvojem města.

- Dary předávané při významných životních jubileích občanům města sestávají z kytice, dárkového balíčku a peněžitého daru. (Blahopřeje se při 75, 80, 85, 90 letech a poté každý rok). Vzhledem ke zvýšení cen květin navrhujeme zvýšení hodnoty květin předávaných občanům města při významných životních jubileích ze 200 Kč na 300 Kč, zlatá svatba z 300 Kč na 400 Kč.

ZE ZASTUPITELSTVA MĚSTA

- zastupitelům byla předložena upravená verze návrhu rozpočtu města na r. 2022, v členění příjmy a výdaje, po projednání v radě města. Zařazeny jsou známé a očekávané příjmy a výdaje a jsou zpracované dosud došlé připomínky... Po doplnění na základě jednání s představiteli jednotlivých politických klubů v zastupitelstvu bude návrh rozpočtu na rok 2022 předložen k vyjádření příslušným orgánům města a schválen na prvním zasedání zastupitelstva města v r. 2022.
- Město Hluboká v letošním roce zrealizovalo projekt, v němž se jednalo o dodávku a montáž fotovoltaických panelů na plochu střechu východního křídla domova důchodců. Získaná elektřina bude primárně spotřebována provozem DD.
- Jihočeský kraj zveřejnil seznam dotačních programů na rok 2022. Mimo jiné je možno žádat o investiční dotace pro jednotky sboru dobrovolných

hasičů. Byly podány žádosti o dotace z Ministerstva vnitra v rámci dotačního programu Účelové investiční dotace taktéž pro jednotky sboru dobrovolných hasičů. Podle pořadníku se bude postupovat při přidělování dotací, a to až do vyčerpání fin. prostředků vyčleněných pro tyto účely ze státního rozpočtu. V pořadníku jsou obsaženy žádosti: Bavorovice, dopravní automobil. Kostelec, rekonstrukce požární zbrojnice.

- Město usnesením zastupitelstva ze dne 28. 6. 2021 poskytlo peněžité dar manželům Výmolovým z Mikulčic na zmírnění následků přírodní katastrofy – tornáda. Zastupitelé města byli seznámeni s poděkováním obdarovaných městu Hluboká.

- Zastupitelstvo města souhlasí s aktualizací dokumentu Strategie rozvoje města Hluboká n. Vltavou a se zařazením akce „Sanace budovy Městského úřadu – zasedací místnost“ do této strategie.

Vše nejlepší do nového roku
Vám přeje město
Hluboká nad Vltavou!

PF 2022

4 Deset let bez Václava Havla

8 Meditační zahrada u kostela

10 Fotografka lásky

14 50 let českobudějovického Metropolu

15 Jak se stát otužilcem

16 Karlův Hrádek v roce minulém

20 Korespondence Karla Skalického a Erazima Koháka

22 Dějiny vzdělávání – dívčí škola na Hluboké

26 Andělská Hluboká – jaká byla?

HLUBOCKÝ ZPRAVODAJ

Číslo 1 – leden 2022 Ročník 53.

Vychází měsíčně.

Vydává: Městský úřad Hluboká nad Vltavou, Masarykova ulice 36, 373 41 Hluboká nad Vltavou.

Kulturní nabídka (Panorama) 774 457 269 přes den.

Redaktorka: Alena Mitter

píše články neoznačené podpisem.

Tel.: 775 622 006.

E-mail: alenoviny@volny.cz.

Redakční kruh: Ing. Eva Smrčková, Marie Krejcarová, Jan Piskač

Grafické zpracování: Adam Růžička

Foto: Mgr. Lucie Jozová, Adam Růžička, Tobiáš Brodec

Redakční uzávěrka dvacátého v měsíci, ale vítáme příspěvky dříve! Za obsahovou správnost příspěvků ručí autoři.

Náklad 600 výtisků.

Tiskne: Tiskárna PROTISK, s. r. o. Podávání novinových zásilek povoleno Českou poštou, s. p., ředitelstvím odstěpného závodu Jižní Čechy v Č. Budějovicích, j.zn. p – 5696/96 ze dne 4. listopadu 1996, ev. číslo: MK ČR e. 109 10.

Nevyžádané rukopisy a fotografie nevracíme. Anonymy neuveřejňujeme. Děkujeme za vaše informace, upozornění či zprávy, které nám poskytnete.

Předplatné časopisu – 220 Kč / rok (11 čísel)

Odškrtnám si další starý rok, prošlý diář odhazuji v dál, a vyhlížím, co nám přinese nový „dvojkový“ rok.

Ten nejlepší dárek už jsem ale dostala před dvěma měsíci. První vnouče. Emilku. Je sladká, nejkrásnější, umí se už nejen usmívat, ale i broukat. Každý den se naučí něco nového a roste jako... z mlíčka.

Mít děti je dlouhodobá investice do budoucnosti. Samozřejmě krásná, radostná, dojmavá záležitost. Nicméně také nejistá, plná starostí, obav, zodpovědnosti, rizik a výsledku, který nezáleží tak úplně na nás, ale též na vůli našeho potomstva a osudu. Rodičovství s sebou nese učení prvních krůčků, žákovské knížky, schůzky rodičovského sdružení, odvahu v pravý čas vlepít výchovnou facku. Nutno najít a udržet těžce hledanou autoritu, ale přitom zůstat dětem kamarádem, umět hasit průšvihy a platit včas školné školám a životu.

Mít vnoučata je ovšem daleko krásnější a bezstarostnější. Vlastně úplně skvělé. Můžete si vychutnávat to nejlepší. Pozorovat, jak se miminko každý týden mění, učí se první úsměvy, pomaličku roste a moudří, je s ním legrace a boží požehnání. Můžete si je půjčovat, vozit v moderním kočárku, který už nedokážete složit, užívat si výlety, společné radosti z poznávání světa. A to nejlepší nakonec: vždycky je zase můžete vrátit rodičům. Ať si svého křiklouna nakojí, ať si přebalí tu pokakanou prdelku, ať si toho nespavce uspí.

Dobrá. My babičky zaplatíme za možnost pochovat si své vnouče prvními vráskami, brýlemi na blízko a šedivým melírem ve vlasech. Dědečkové zase bolavými koleny a ještě bolestnějším zjištěním, že období „playboy v nejlepších letech“ právě definitivně skončilo. Ale platíme rádi, bez rozmyšlení a v hotovosti.

Když si pochováváme první vnouče, pochopíme, že už nejsme ti, kdo rozhodují o další rodinné budoucnosti. Už to nemáme v rukách. Začneme vnímat, že jsme všichni figurkami nekonečného rodinného betlému, kde postavíčky přibývají, ale bohužel také ubývají. A je na nás, abychom v nových človičcích hledali podobu po tatínkovi nebo snad po praprababičce Emilce...? Povahu, barvu vlasů a očí, rysy obličeje, gesta a grimasy. Ty geny jsou prostě zázračné...! Jsou v nás zakódované a jejich dobře promyšlené kombinace se v rodinách prodírají dál do budoucnosti.

My babičky (a možná i dědečkové) si večer před usnutím začneme v duchu povídat se svými předky, které jsme znali důvěrně, ale které už naše vnoučata budou znát jen z vyprávění. Tak rádi bychom ukázali nová miminka všem pradědečkům a prababičkám. A praprababičkám a prapradědům. Ale nejde to.

I když... kdo ví. Ten pocit, že jsou tady s námi, je s novým miminkem daleko intenzivnější. Že se taky radují, ale jenom potichu. Myslíte si to taky?

SPOLEČENSKÁ KRONIKA

Městský úřad blahopřeje občanům, kteří v prosinci a lednu oslavili a oslaví významný výročí

Miloslav Bartuška	95	Poněšice
Blažena Skusilová	92	Hluboká
Marie Lichková	92	Hluboká
Růžena Vránková	91	Hluboká
Milada Novotná	91	Poněšice
Jiřina Niedlová	91	Hluboká
Anna Vlčková	80	Hluboká
Petr Kunc	80	Hluboká
Vilém Kellner	80	Hluboká
Milada Brůhová	80	Hluboká
Josef Rybáček	75	Hluboká

Jaroslav Rada	93	Hluboká
Marie Jozová	92	Kostelec
Marie Vicková	91	Hluboká
Zdenka Lopatkova	91	Kostelec
Jiří Jirmus	91	Hluboká
Jarmila Stukbauerová	90	Hluboká
Helena Soukupová	90	Munice
Zdeněk Míco	85	Munice
Božena Klepalová	80	Hluboká
Marie Štiková	75	Hluboká
Jaroslav Šimek	75	Bavorovice
Jana Plánská	75	Hluboká
Václav Mařík	75	Hluboká

Pavla Machová	75	Hluboká
Václav Koreš	75	Hluboká
Marie Kellnerová	75	Hluboká
Marta Dědičová	75	Hluboká

Do dalších let přejeme hodně zdraví a osobní pohody.

Narodili se:

Tomáš Osvald	Hluboká
Jakub Veverka	Hluboká

Opustili nás

Růžena Hůlková	Hluboká
Alena Študlarová	Hluboká
Miloš Šafařík	Hluboká
Jiří Karlíček	Hluboká
Zdeněk Novák	Hluboká
Jiřina Niedlová	Hluboká
Marie Syrová	Hluboká
Milan Břicháček	Hluboká
Vlasta Kocourková	Hluboká
František Klíma	Hluboká

Poslední rozloučení

Děkujeme všem, kteří se přišli v prosinci naposledy rozloučit s paní Marií Syrovou, a projevíli svoji účast na našem zármutku.

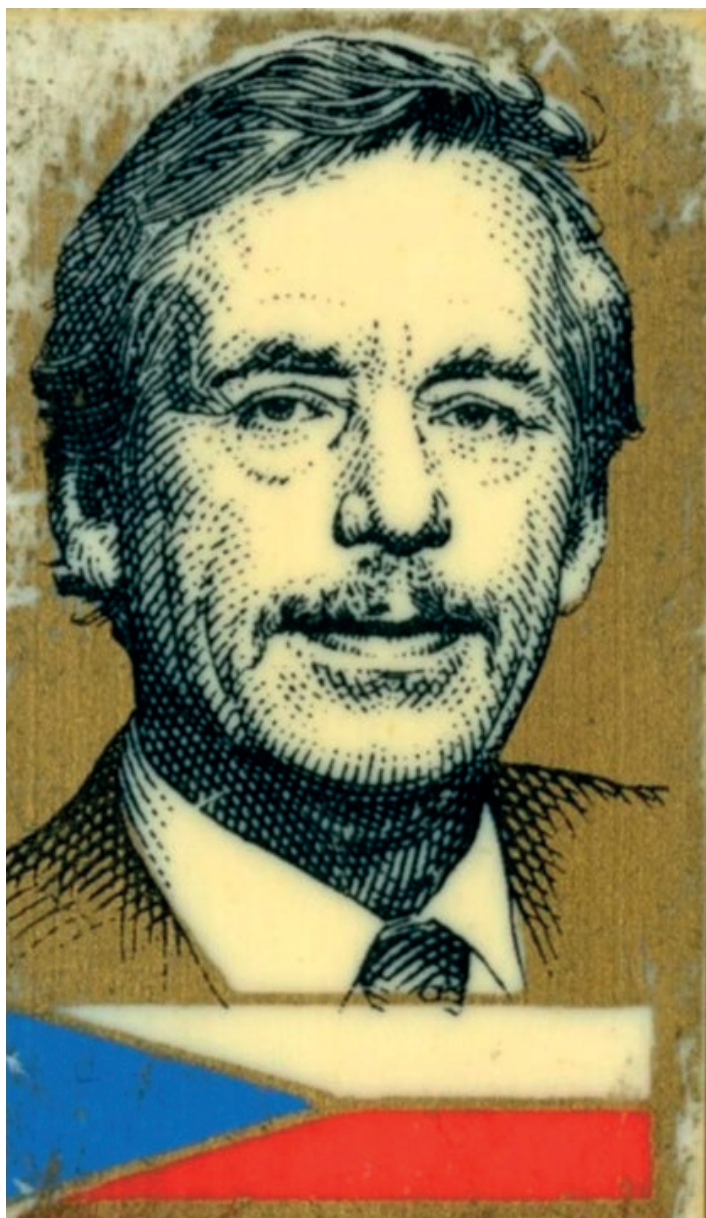
Upozornění pro rodiče – platná legislativa neumožňuje obcím využívat informace ze systému evidence obyvatel nad rámec právní úpravy stanovený v zákoně o obcích. Město Hluboká nad Vltavou by rádo zachovalo tradici „vítání občánků“ a proto se obrací na Vás, rodiče novorozenců dětí, s žádostí o spolupráci.

Budete-li mít zájem, aby Vaše „děťátko“ bylo pozváno na slavnostní vítání nových občánků, dostavte se prosím na městský úřad (kancelář č. 2, evidence obyvatel), kde vyplníte souhlas se zasláním pozvánky na tuto akci nebo využijte níže uvedený dokument ke stažení, který po vyplnění zašlete zpět na adresu: prchalova@hluboka.cz

Na vítání občánků budou pozvány děti do jednoho roku, s trvalým pobytem na území města.

Souhlas rodičů: <http://obcan.hluboka.cz/node/56>

VÁCLAV HAVEL

Motto: Po shlédnutí filmu o Havlovi jsem si uvědomila, že tohle všechno bylo a už nikdy nebude. Že jsme tady měli prezidenta, na kterého jsme mohli být hrdí, že tady bylo pár let absolutní svobody a že ten chlápek ve svetrku a s cigárem v hubě bylo to nejlepší, co jsme tu po dlouhé době měli.

V ten čas každý věděl, že to tu vede fajn člověk a všichni ti Zappové, Stouni a prezidenti z celého světa... sem nejezdili proto, aby se na hradě nacpali chlebičky, ale protože ho obdivovali... jezdili sem za světlem. A Praha měla jedno ze svých nejlepších období.

Bohužel z toho všeho zbyla jen mlhavá legenda.

Ta roky stupňovaná nenávisť rudé a hnědé svoloči k Havlovi je jen vyjádřením jejich zklamání, že už ho nelze zavřít, ponížit a porazit. Mrtvý a němý se stal zrcadlem jejich neukojené agresivity a zloby.

názor z diskuze na facebooku

VÁCLAV HAVEL

(5. října 1936 Praha – 18. prosince 2011 Vlčice-Hrádeček) byl český dramatik, esejista, disident a kritik komunistického režimu, později politik a státník. V době kolem pražského jara se zapojil do politické diskuse a prosazoval zavedení demokratické společnosti. Po násilném potlačení reformu vojenskou invazí států Varšavské smlouvy byl postižen zákazem publikovat a stal se jedním z prominentních disidentů, kritiků tehdejšího normalizačního režimu. Vystupoval na obranu politických vězňů a stal se spoluzakladatelem a jedním z prvních mluvčích občanské iniciativy za dodržování lidských práv Charta 77. To upevnilo jeho mezinárodní prestiž, ale také mu vyneslo celkem asi pět let věznění. V této době napsal kromě dalších divadelních her také vlivné eseje, například *Moc bezmocných* (1978).

Po vypuknutí sametové revoluce v listopadu 1989 se stal jedním ze spoluzakladatelů protikomunistického hnutí Občanské fórum a jako jeho kandidát byl 29. prosince 1989 zvolen prezidentem Československa. Měl zásadní vliv na směřování země k parlamentní demokracii a zapojení do politických struktur západní civilizace. V roce 1992 se mu však nepodařilo zabránit rozpadu československého státu na dvě samostatné republiky: Českou a Slovenskou.

DESET LET BEZ NAŠEHO „SVĚTOVÉHO“ PREZIDENTA...

„Lhostejnost k druhým a lhostejnost k osudu celku je přesně tím, co otevírá dveře zlu.“ Václav Havel

V prosinci uplynulo deset let od smrti prezidenta Václava Havla. Někteří zapálili svíčku, někdo si jen potichu připomněl myšlenky a postoje pana prezidenta. Vzpomněli na jeho skromnost, pokoru i smysl pro sebeironii, důvtipný humor, jeho krátké kalhoty i typicky znělé „r“, jeho křehkost, ale i nezdolnost. Dokázal nebrat se příliš vážně. Kladl důraz na vědomí, že svoboda, kterou nám konečně demokracie přinesla, není samozřejmá a její udržení je a bude permanentní boj. Záleží na nás samotných – na lidech, na jejich vůli s tím něco dělat, umět něco obětovat, čehož on sám byl zosobněním. Vždy se zastával lidí, kteří byli slabí, disidentů jiných zemí, studentů – měl na paměti, že i my, náš národ, naši emigranti odcházející v dobách nesvobody, v západní Evropě, v USA, získávali podporu. Snažil se, abychom podobnou podporu vraceli dalším potřebným v nedemokratických zemích. Nemlčel k nespravedlnostem tohoto světa.

„Možná se ptáte, o jaké republice sním. Odpovídám: o republice samostatné, svobodné, demokratické, o republice hospodářsky prosperující a zároveň sociálně spravedlivé, zkrátka o republice lidské, která slouží člověku, a proto má naději, že i člověk poslouží jí. O republice všestranně vzdělaných lidí, protože bez nich nelze řešit žádné z našich problémů – lidských, ekonomických, ekologických, sociálních a politických.“ Václav Havel

S jeho odchodem jsme ztratili intelektuála, který dalece přesahoval české poměry.

Mohli jste s ním nesouhlasit. Nicméně jeho osobnost, jeho kritika dění ve světě, jeho názory, byly tak silné a legitimní, že dokázaly měnit svět. Havel se nechoval populisticky, jeho hodnoty nebyly poplatné časovému úseku volebního období. Měl vize a hodnoty, které byly nadčasové.

Posledního prezidenta Československa (1989–1992) a zároveň prvního prezidenta České republiky (1993–2003) obdivoval celý svět. Z vězení,

z pozice pronásledovaného disidenta se stal po sametové, nekrvavé revoluci, prezidentem malé země v srdci Evropy. Pokud se chcete o Havlovi dozvědět to nejpodstatnější, přečtěte si knihu **Dálkový výslech**, rozhovor, který s Havlem vedl novinář Karel Hvizďala. Václav Havel byl člověk písma, proto ve filmových dokumentech nepůsobí tak jistě a profesionálně jako ve svých písemných sděleních, ve svých projevech, dramatické tvorbě a knihách. Dnešní doba žije více ve virtuální realitě, ale i tak má slovo velkou moc. Pokud je podloženo pravdou a dobrými úmysly, je to většinou dobře poznat.

Havel je dodnes přítomný v české politice. Svým příkladem ovlivňuje ty, co ho zažili, i mladé lidi, kteří se o něj zajímají. Pořád také až neuvěřitelně dráždivě působí na ty, kteří se snaží náš stát politicky směřovat k Rusku. Proto se Havla snaží degradovat, a jeho příznivce zesměšnit nálepkami sluníčkář, havlista či pražská kavárna...

Pokud se někdo ztotožňuje s myšlenkami Václava Havla, tak se ztotožňuje s úplně původní snahou Václava Havla po nástupu do prezidentské funkce: o nezávislost České republiky a západní směřování. Jde tedy o velmi snadno rozeznatelný princip.

Havel není postava zahalená patosem a nedotknutelností jakým se stal symbol prvního československého prezidenta T. G. Masaryka.

Ale abychom se nesnažili jen o jeho zbožštění. Byl také „jenom“ člověk s lidskými chybami, žil životem umělce, bohéma, spisovatele, dramatika.

Jeho pochyby, deprese, vztah k ženám, k alkoholu – i to dokázal popsat a neskrývat.

Václav Havel rozhodně dnešní společnosti chybí.

Každý si může z Havla vybrat, co potřebuje. Je hodně toho, co nám jeho osobnost nabízí. A těžko se bude hledat nový prezident, který by se mu kvalitou charakteru alespoň trochu přiblížil. Byl politikem, který žil v realitě světa a reagoval na ni. Po letech totality otevřel Pražský hrad nejen tím, že jej v maximální možné míře dal zpřístupnit, opravit a rekonstruovat a doslova otevřel jeho tajemné komnaty po léta zamčené, včetně zahrad a venkovních prostor. Bohužel, dnes je tomu opět úplně naopak. Zavzpomínat můžeme na Havlovy divadelní hry i proslovy v nejvýznamnějších světových institucích. A na hesla jako „Pravda a láska musí zvítězit nad lží a nenávistí“, která jsou v těchto náročných letech stále velmi aktuální.

Už za rok a pár týdnů nás opět čekají prezidentské volby. Jsme snad na správné cestě – poprvé jsme si do Poslanecké sněmovny nevolili komunisty, a podporou demokratických stran jsme zabránili tomu, aby nám dál vládl bývalý agent STB. V těchto volbách významně vzrostl počet mladých voličů. V prezidentských volbách by bylo dobré na to navázat. Hledejme kandidáta či kandidátku, který se bude, podobně jako Václav Havel, snažit společnost spojit. Někoho, kdo ctí zásady demokracie, slušnosti a pravdy.

ANKETA: CHYBÍ NÁM VÁCLAV HAVEL?

Já věřím v sílu morálních autorit – lidí, kteří ve veřejném prostoru a ve svém oboru ukazují hodnoty, na kterých může fungovat stát, služby, obchodní partnerství i mezilidské vztahy. Ve veřejném prostoru mi chybí humor a více politiků, kteří si ze sebe dokážou udělat srandu, ale zároveň mají takovou úroveň a integritu, že jim věříte, že to s touhle zemí alidmi myslí dobře. Chtěla bych tu více politiků, kvůli kterým přijedou rockeři i jiní státníci.

Do Thu Trang, česká blogerka vietnamského původu. Vtipné, vypointované a vnímavé postřehy z „Čechovietnamska“ píše už devět let. Vynesly jí nominace na ceny Magnesia Litera a Křišťálová Lupa a ocenění Novinářská křepelka pro novináře do 33 let.

Každý den postrádám jeho slušnou politiku, otevřenost a diskuzi. Chybí mi výjimečnost, vydali jsme se do podprůměrnosti.

Karel Schwarzenberg, politik na penzi

Chybí mi především jako myslitel. Nedávno jsem četl jeho Moc bezmocných a ještě víc než kdysi mě uchvátila jeho jasnozřivost a schopnost imaginace. Tehdy vnesl svým textem řád do neuchopitelné povahy normalizace a ustanovil pevný bod, z něhož, jak se později ukázalo, nakonec pohnul dějinami. Tato jeho imaginace mi chybí, protože dnešní povaha světa je podobně neuchopitelná jako tehdy.

Martin M. Šimečka, novinář, spisovatel z ankety časopisu Respekt

JAKÝ BYL ROK 2021?

Jestliže se v lednu 2021 vtipkovalo na sociálních sítích nejen v Česku, ale po celém světě o tom, jaký asi bude rok 2021 a „ajtáci“ tvrdili, že by se ten předešlý rok měl resetovat, protože byl zavírovaný... tak to bohužel úplně nevyšlo. Virus přeskočil do nového roku, zkazil předjaří a na podzim se znovu nadechl... Nejvíce opakovaným slovem roku 2020 byl výraz KORONAVIRUS. Pro rok 2021 to bylo slovo VAKCÍNA. Už v prosinci 2020 začaly některé státy s očkováním. Velká Británie, Spojené státy, Německo, Rusko, Kanada. Po Vánocích se připojila Česká republika a v lednu 2021 začíná očkovat Španělsko, jedna ze zemí nejhůře postižených pandemií v jarní i podzimní vlně roku 2020.

Očkování významně snížilo rizika těžkých průběhů nemoci u očkovaných.

Virus ale neodešel.

Ve světě ale nastala jiná velká odcházení. Z role prezidenta USA nerad odkráčel Donald Trump a 46. prezidentem Spojených států se stal Joe Biden. Ve funkci letos po 16 letech skončila německá kancléřka Angela Merkelová, služebně nejstarší šéfka vlády v Evropě. V Česku řekli na podzim voliči jasné NE Andreji Babišovi, pohřbili ČSSD i KSČM.

ČESKO

Leden – Český státní rozpočet za rok 2020 skončil schodkem ve výši 367,4 miliard korun. 12. ledna – Do Brna dorazila vakcína Moderna proti covidu-19. Dne 15. ledna – V České republice byl spuštěn registrační a rezervační web pro očkování pro seniory nad 80 let. Kvůli velkému zájmu ale systém záhy spadl. Ještě ten den ale přibýly termíny na očkování a rezervační web se opět rozjel. Po 22 letech působení na politice se Miroslav Kalousek vzdal svého poslaneckého mandátu.

Únor – Ústavní soud ČR po tříletém jednání zrušil část volebního zákona, např. přepočítání D'Hondtovou metodou či kvórum pro koalice, zachoval krajské rozdělení. Do Říčan dorazilo 19 200 dávek vakcíny Oxford–AstraZeneca proti covidu-19. Po prozkoumání nálezu z moravské lokality Lány u Břeclavi vědci zjistili, že starší Slované používali jako první písmo germánské runy (starší futhark), nikoliv hlalohlici.

Březen až květen – Sčítání lidu, domů a bytů 2021 v Česku.

Duben – Ministr zdravotnictví Jan Blatný byl odvolán, ve funkci jej nahradil Petr Arenberger. Ministr zahraničních věcí ČR Tomáš Petříček byl odvolán ze své funkce. Dočasně ho nahradil vicepremiér Jan Hamáček. Komunistická strana Čech a Moravy vypověděla koaliční smlouvu Babišově vládě. Na mimořádné tiskové konferenci vlády byly premiérem Andrejem Babišem a vicepremiérem Janem Hamáčkem oznámeny informace o údajném podílu agentů ruské tajné služby GRU na výbuchu muničních skladů ve Vrběticích z roku 2014. Zároveň bylo oznámeno vyhoštění 18 ruských diplomatů, jež české tajné služby podezřívaly ze špionáže. Jakub Kulháněk byl jmenován ministrem zahraničních věcí.

Květen – Adam Vojtěch byl podruhé jmenován ministrem zdravotnictví po Petru Arenbergerovi.

Červen – Hodonínsko a Břeclavsko zasáhla extrémní bouře s tornádem. Nejvíce byly poškozeny vesnice Moravská Nová Ves, Mikulčice, Hrušky a Lužice. Zemřelo 6 lidí a stovky byly zraněny. Vláda svolala krizový štáb.

Červenec – Česko navštívila předsedkyně Evropské komise Ursula von der Leyenová a prezentovala schválený plán obnovy, z něhož Česko získá z mimořádného fondu Evropské unie 180 miliard korun na oživení ekonomiky po koronavirové krizi.

Srpen – Prezident Spolkové republiky Německo Frank-Walter Steinmeier a jeho manželka Elke Büdenbenderová navštívili Českou

republiku. Prezident se poklonil památce parašutistů, kteří provedli atentát na zastupujícího říšského protektora Reinharda Heydricha.

Říjen – Proběhly Parlamentní volby v Česku. Volby vyhrála koalice SPOLU, druhé skončilo hnutí ANO. Prezident Miloš Zeman byl převezen do ÚVN Praha v těžkém stavu s cirhózou jater.

28. listopad – Petr Fiala byl jmenován premiérem ČR.

17. prosince byla jmenována nová vláda Petra Fialy.

SVĚT

Leden – Portugalsko na půl roku převzalo předsednictví EU. Společné zasedání komor kongresu ke sčítání hlasů volitelů prezidenta Spojených států amerických bylo přerušeno kvůli útoku davu příznivců Donalda Trumpa do budovy i jednacích sálů. Zemřelo při tom pět lidí. Evropská komise schválila podmíněnou registraci vakcíny mRNA-1273 společnosti Moderna proti onemocnění covid-19. V Kalábrii začal proces s mafií, Ndrangheta s více než 300 obžalovanými lidmi. Jedná se tak o největší proces s mafií od 80. let 20. století.

Ruský opoziční předák Alexej Navalnyj přiletěl z Berlína, kde byl léčen ze srpnové otravy novičokem, do Moskvy. Na letišti Vnukovo, kam měl nejdříve přistát, na něj vedle podporovatelů čekala i policie, Navalnyj nakonec přistál na letišti Šeremetěvo. I tam ho ale při pasové kontrole zadrželi.

Mezinárodní federace ledního hokeje odebrala Bělorusku pořadatelské mistrovství světa v ledním hokeji 2021 z důvodu obav o bezpečnost účastníků vzhledem k protestům, které se v zemi konají.

Joe Biden složil ve Washingtonu, D.C. prezidentskou přísahu a stal se prezidentem Spojených států. Během protestů proti vládě Joea Bidena zaútočili anarchisté na sídlo Demokratické strany v Portlandu ve státě Oregon.

Maďarsko jako první stát Evropské unie schválilo ruskou vakcínu Sputnik V.

Přes 3 000 lidí bylo zatčeno při demonstracích ve více než stovce ruských měst, které se konaly na podporu zatčeného opozičního předáka Alexeje Navalného. Portugalsko, jako sedmá země na světě, legalizovalo eutanazii.

Únor – ruský opoziční politik Alexej Navalnyj byl soudem poslán na 3,5 roku do vězení za údajné porušení podmíněného trestu. Slovensko požádalo Evropskou unii o vyslání lékařů a zdravotních sester na pomoc při léčbě pacientů infikovaných koronavirem. NASA potvrdila přistání vozítka Perseverance a helikoptéry Ingenuity v kráteru Jezero na povrchu Marsu. Spojené státy americké se opětovně připojily k Pařížské dohodě. Izrael daroval Česku 5 000 vakcín Moderna proti covidu-19.

Březen – Evropská komise schválila podmíněnou registraci vakcíny Johnson & Johnson proti covidu-19. Turecko odstoupilo od Istanbulské úmluvy proti násilí na ženách. Suezský průplav zablokovala v obou směrech kontejnerová loď Ever Given s panamskou registrací. Nejméně 15 lidí zemřelo a stovky dalších byly zraněny při požáru Rohinského uprchlického tábora poblíž města Cox's Bazar v Bangladéši. Při leteckém neštěstí na Aljašce zemřel ve věku 56 let český podnikatel Petr Kellner spolu s dalšími čtyřmi lidmi. Írán a Čína podepsaly pakt o strategické spolupráci. Slovenský premiér Igor Matovič podal demisi, jako náhrada ve funkci byl pověřen dosavadní ministr financí Eduard Heger.

Duben – Ve Spojeném království na hradě Windsor byl pohřben Princ Philip, vévoda z Edinburghu a manžel britské královny Alžběty II.

Červen – Prstencové zatmění Slunce pozorovatelné v Severní Americe, Evropě a severní Asii. 11. června – 11. července – Mistrovství Evropy ve fotbale, vyhrála ho Itálie.

Červenec – Slovinsko na půl roku převzalo předsednictví EU. Bašár al-Asad byl zvolen počtvrté syrským prezidentem, Evropská unie volby považuje za nelegální. Při rozsáhlých záplavách v Německu, Belgii a Rakousku zahynulo přes 240 lidí, z toho více než 180 v Německu. Začaly XXXII. letní olympijské hry v Tokiu, přeložené kvůli covidu-19 z roku 2020, bez diváků a s přísnými omezeními.

Srpen – Rozsáhlé požáry zachvátily Řecko, Itálii a Turecko. Haiti zasáhlo silné zemětřesení o síle 7,2 stupně Richterovy stupnice. Teroristické hnutí Talibán po ovládnutí dvou třetin Afghánistánu vstoupilo do hlavního města Kábulu, západní státy včetně Česka začaly evakuovat své ambasády. Po téměř 20 letech definitivně skončila přítomnost USA a spojenců v Afghánistánu, kdy kolem půlnoci místního času opustili afghánské území poslední američtí vojáci a spolu s nimi i americký velvyslanec.

Září – Talibán představil přechodnou vládu Afghánistánu, v jejím čele stanul Muhammad Hasan Achund. V Německu proběhly volby do spolkového sněmu. Vyhrála Sociálnědemokratická strana Německa s 25,7 % hlasů. Vládnoucí Křesťanskodemokratická unie skončila s 24,1 % hlasů, což je nejméně v její historii.

Říjen – Započala výstava Expo 2020 v Dubaji. Potrvá až do 31. března 2022.

Listopad – v Jihoafrické republice byla objevena nová mutace koronaviru označená jako Omikron. Na hranicích Polska, Litvy a Běloruska táboří tisíce migrantů, kteří se chtějí dostat dále do EU. Polské a litevské síly nedovolují migrantům hranice překročit, Bělorusko cíleně přiváží další migranty. Karibský stát Barbados se stal republikou a oficiálně už jeho hlavou není britská královna Alžběta II., ale prezidentka Sandra Masonová.

Prosinec Právě nastoupivší vládní koalice se rozhodla, že odmítne rozpočet pro rok 2022, který sestavil kabinet Andreje Babiše s téměř 400 miliardovým deficitem. Chce připravit svůj vlastní rozpočet nižší o 77 miliard. Česko se totiž z hlediska udržování státního dluhu bude potýkat s těžkým rozvratem – náš dluh dosáhne 2 a půl bilionu korun. Při jeho správě už dnes platíme na úrocích 50 miliard korun. Pokud se nepřijmou nápravná opatření, už v roce 2023 to bude 100 miliard a za pět let nebudou finance na sociální služby a důchody. Stav zdejších veřejných financí a nutnost šetřit takto definoval poslanec a předseda rozpočtového výboru sněmovny Josef Bernard.

HASIČSKÉ SKLADIŠTĚ A ZBROJNICE NA HLUBOKÉ

Původně bylo hasičské skladiště v blízkosti zámku dnešního hotelu Štekl. Dva potahy velkostatku se nesměly vzdalovat z jeho blízkosti, aby byly v případě ohně stále po ruce.

V roce 1912 bylo skladiště přeloženo do starého úředního domu a do kolny na dvoře Okresního domu. Další kolna byla zřízena nákladem velkostatku v roce 1914 v pivovare.

Kvůli stavbě sokolovny se musela zrušit a v roce 1926 bylo skladiště zřízeno opět ve starém úředním domě. V té době chtěla obec na svůj náklad zřídit skladiště v místě pivovaru vedle sokolovny. Když firma předložila projekt ve výši 86 000 korun, bylo od stavby upuštěno.

Další skladiště, jakási kolna, byla v Zámostí, kde byla uskladněna malá stříkačka. Další materiál byl uskladněn v chodbě občanské záložny, aby mohl být v případě požáru ihned k dispozici. Jedna stříkačka byla též umístěna v chudobinci.

V roce 1930 se na pozemku, který daroval ústřední lesní ředitel, začal svépomocí stavět nový hasičský dům. První kop krumpáčem tehdy vedl starosta sboru Mašek. Podle tehdejších plánů byla jedna místnost pro stříkačku, posouvací žebřík a další nářadí. Druhá byla rezervována pro automobilovou stříkačku. Slavnostní otevření proběhlo 19. července 1931. Při slavnostním projevu řekl tehdejší starosta sboru: „Splnila se naše dávná touha, budova reprezentuje celou obec.“

V této hasičské zbrojnici sbor sídlil celých 64 let. Časem se přebudovala půda na klubovnu.

Klíč od hasičského domu visíval u Jandů na okně a věděl o něm každý hasič. Dokud se neozvalo trubačské HÓÓŘÍÍ, byl nedotknutelný.

V sedmdesátých letech přestala být stará hasičárna pro současnou techniku vyhovující, a také svým zastaralým zázemím nevyhovovala současným podmínkám. Po rekonstrukci kotelny v Alšově ulici nám z bývalé uhelny město zrekonstruovalo nákladem 2 mil. korun novou zbrojnici.

Zbrojnice měla v tu dobu odpovídající sociální i technické zázemí a klubovnu pro hasiče. Původně měla dvě garáže, kde stála auta za sebou. V roce 2002 jsme vlastními silami zřídili třetí garáž ze zrušené vzduchotechniky. Klíč od zbrojnice sice už nevisí u Jandů na okně, ale má ho každý příslušník zásahové jednotky, aby mohl přijít do hasičárny, i když zrovna nehoří.

Bohužel v poslední době i tato zbrojnice přestává vyhovovat současným podmínkám, a to jak prostorově, tak kvůli různým požadavkům, jako čistá šatna, špinavá šatna, v neposlední řadě požadavek HZS na ložnici kvůli držení pohotovostí. Tyto problémy stojí za zamyšlení nejen pro hasiče, ale hlavně pro představitele města, zda by nebylo vhodné vybudovat nové odpovídající zařízení, kde by zároveň sídlila městská policie a při současném demografickém vývoji města popřípadě i záchranná služba.

Při všech těchto problémech přesto použijí hrdá slova svého předchůdce bratra Maška: Budova reprezentuje nejen sbor, ale i město.

Byla by škoda nepochlubit se též zrekonstruovanou hasičárnou v Kostelci, novou hasičárnou v Bavorovicích, Hroznějovicích a Purkarcích. Všechny tyto sbory patří pod město Hluboká a tady je vidět, že se město nestará pouze o hasiče v místě, ale i o hasiče z okolních obcí.

MEDITAČNÍ ZAHRADA U KOSTELA

foto: archiv Tomase van Zavrela

Jak vznikla první myšlenka Meditační zahrady? zeptali jsme se Otce Tomase van Zavrela.

Když jsem nastoupil na své nové působiště na Hluboké, našel jsem krásný kostel s relativně prostorným prostranstvím kolem kostela. Kostel stojí na navážce. Na úpatí severní strany navážky jsem viděl nahromaděné smetí a plevel. Zelená plocha kolem kostela byla doposud využívána zejména vlastníky psů k jejich venčení, a bez ostychu tady ponechávali jejich exkrementy. Dále se kolem schodišť bočních vchodů kostela nacházela hromada odpadů a cigaretových nedopalků, graffiti na dveřích a některých zdech. Západní a jižní strana kostela byly obrostlé vzrostlými nálety hlavně akátů, zabraňujícím nejen výhledu do krajiny, ale také vzrůstu méně invazivních druhů. Co potěšilo, byla řada 7 japonských okrasných

trešní, i když byly neudržované; a samozřejmě u vchodu do kostela na severovýchodní straně dva monumentální císařské duby, zasazené při příležitosti svatby Františka Josefa I. a Alžběty Bavorské (Sisi) v r. 1854. Říkal jsem si, že tento prostor si zaslouží důstojnější a pro širokou veřejnost prospěšnější podobu. Řada mezinárodních průzkumů týkající se vztahu mezi zelení a štěstím člověka vykazují, že zeleň má pozitivní vliv na blaho občanů. Snižuje mj. stres a únavu. Zeleň je pro města velmi užitečná, protože se stává místem, které zajišťuje ochlazení, a filtrační schopnosti rostlin zlepšují kvalitu vzduchu. Čistší životní ovzduší snižuje zdravotní problémy občanů. Zároveň průzkumy vykazují, že zeleň zajišťuje kvalitnější soužití, čistší města a zvyšuje ekonomickou hodnotu měst.

Jaký byl váš záměr?

Chtěl jsem vytvořit městskou meditativní zahradu. Městské zahrady jsou zeleným prostorem, který zastává důležitou funkci celému městskému společenství – jak lidem, tak živočichům a rostlinám. Stejně jako jiné formy zeleně ochlazuje okolní klima a filtrují vzduch a nabízí biodiverzitu, která poskytuje prostor většímu množství rostlinných a živočišných druhů. Snahou předloženého záměru je, aby se park stal natolik zajímavým a přitažlivým místem, na který se lidé z okolí i návštěvníci města zase rádi vrátí. Záměr se – v dosti zastavené oblasti města – snaží využít zbylých krásných pohledů do širokého okolí, na náměstí, na kostel a na historickou hlavní třídu.

Zamýšlená městská meditativní zahrada je založena na pěti pilířích: příroda, člověk, životní prostředí, přímé okolí a klima (podnebí). Východiskem je příroda, která je pro člověka daností, kterou si může přizpůsobit ke svým potřebám, neboť zahrada je pro člověka – nikoli opačně. Při přetváření místní zeleně chceme brát ohled na životní prostředí, abychom ho příliš nezatěžovali. Městská zahrada navazuje na své přímé okolí a doplňuje okolní zástavbu potřebnou biodiverzitou a prostorem pro relaxování a usebrání. Zároveň bere ohled na klimatické podmínky a podle nich se vybírá a umísťuje flóra, aby zahrada byla co nejvíce soběstačná.

Jakou představu jste měl o podobě zahrady?

Zahrada je vytvořena s respektem k místu, neboť leží kolem kostela a zároveň v maximálním souladu s místními přírodními podmínkami. Důležitou součástí církevních památek jsou tzv. křížové cesty, které jsou někdy podle jejich cíle také nazývané Kalvárie. 14 zastavení symbolicky znázorňuje poslední cestu Ježíšova života. Není to jen historická záležitost, ale napomáhá lidem i dnes, ve chvílích, kdy řeší náročné chvíle svého současného života. Křížová cesta se obvykle nachází v podobě obrazů v interiéru chrámů. Tak je i tomu ve zdejších kostele. V okolí poutních míst nalézáme též venkovní křížové cesty. V roce 2017 vznikla ve spolupráci s Ing. Janem Vlasákem a posléze se Spolkem HOPE4YOU velmi moderní venkovní křížová cesta, která se skládá ze 14 hrubě tesaných dřevěných křížů pod různými úhly zakotvených v zemi. Kříže byly tesány na Velký pátek v Českých Budějovicích při tradičním Velikonočním hrkání. Velký dík patří Vítovi Marčíkovi a jeho tesařům. Zpočátku jsem vnímal vlnu obav, zda se tato podoba hodí ke kostelu, ale po realizaci bylo jasné, že nebylo čeho se obávat. U každého kříže byla umístěna informační tabule s vysvětlením významu daného zastavení, doplněná ilustrací a krátkým

slovem z dílny Jindry Hubkové. Tímto způsobem se zahrada stává i osvětou dědictví našich předků. V tom roce byla křížová cesta požehnána včetně jednoho nového kříže, který vytesal a daroval pan Radek Vácha. Záměrem je, aby se každý rok jeden kříž vyměnil za nový.

Jak to pokračovalo dále?

Pak jsem zjistil, že farní rozpočet je příliš omezený, aby se dal použít na tak velký projekt. Sám jsem projekt sice předfinancoval, ale i to mělo svoje meze. Tak jsem v roce 2018 začal hledat mecenáše, podnikatele a rodiny, kteří byli ochotni si tzv. „adoptovat“ jeden kříž a přispět určitou částkou na rok. Tak se povedlo najít řadu z nich a s Boží pomocí se tak počáteční investice již v roce 2019 mohly pokrýt. Cedula s patrony křížů se nachází u vchodu do kostela. V roce 2020 a 2021 jsem neměl odvahu obcházet dobrodince kvůli ekonomickým následkům COVIDu, ale několik se jich samo ozvalo a našlo se i pár

nových. Opět jsem projekt předfinancoval, aby práce mohly pokračovat. V roce 2020 byly umístěny dvě nádoby na dešťovou vodu a začali jsme osazovat zeleň. V roce 2021 se pokračovalo v osazování zeleně a osadily se mříže u zadních bočních vchodů k ochraně čerpadel.

Tento rok jste také uzavřel část zahrady. Proč?

Zvyk je železná košile, a tak prostor kolem kostela zůstává jako veřejný záchod pro pejsky, občas také pro lidi, kteří měli náhlou potřebu. Dále se tady hromadily odpadky a přes snahu farníků udržet prostor v čistotě, byla tato snaha marná. Keře trpěly koncentrovanou psí močí a psí hovínka také nejsou vhodným hnojivem zeleně kolem křížů. Osazená zeleň byla pořízena za nemálo peněz v řádu desetitisíců. A je potřeba ji ochránit. Takže jsme se snažili vstup do zadní části zatarasit. Samozřejmě jsme museli být trpěliví, protože se vždy najdou lidé, kteří berou zábrany jako výzvu k ničení. I když

keře nebudou mít ještě správný vzrůst, budu se modlit, aby se nic neponičilo.

Viděla jsem nové sochy. Bude jich ještě víc?

Sochy byly umístěny ke dvěma křížům, které jsou chráněné mřížemi. Mají umocnit téma daného zastavení. Socha „Ježíš se setkává se svou matkou“ zvyrazňuje utrpení maminky, která je bezmocná proti nespravedlnosti, jež se děje jejímu dítěti; ale i to, jak vzájemné pohledy dvou lidí mohou být povzbuzením a vyjádřením hluboké sounáležitosti i beze slov. Druhá socha „Ježíše svlékají z šatů“ a berou Mu vše, čím je člověk alespoň trochu chráněn před nahotou, jak fyzicky, tak řečnický. Toto zastavení nám může připomenout, jak si jako lidé dokážeme vzájemně činit zlo, jak můžeme být bezmocnými oběťmi něčí zlovolé, jak můžeme přijít o svou lidskou důstojnost. Ježíš nám ale ukazuje, že skutečná důstojnost není v šatech, ale v naší velkorysosti, schopnosti odpustit, být jakoby nad věcí, protože důstojnost je vryta do našeho srdce Bohem a tu nám nikdo nemůže vzít.

Kdy bude projekt hotov?

Toť otázka. Teď jsme díky dvěma dobrodincům umístili 6 kubíků kůry a myslím, že vše vypadá skvěle. Těším se, až zeleň poroste. Čeká nás tedy údržba, zalévání (do budoucna snad automatické) a boj s nálety, odpadky a exkrementy. A až se po pandemii zase najdou další dobrodinci, budou svými příspěvky moci umořit předfinancovanou částku dosavadních investic. Bůh má všechno ve svých rukou. Pevně věřím, že tato městská meditační zahrada, která vznikla bez státních dotací, je Jeho dílem a bude útěchou a povzbuzením pro širokou veřejnost. Mám z toho obrovskou radost.

fota: archiv Tomase van Zavrela

FOTOGRAFKA LÁSKY...

„Mám tu nejlepší práci na světě,“ píše Jana na svém blogu, „protože díky ní můžu zažívat a zachytit ty nejkrásnější okamžiky lásky a štěstí a lidské milostné příběhy, poetické pohledy a všechny intimní neopakovatelné okamžiky, které se v našem životě dějí. Přesně tohle chci na svých fotografiích předávat, aby i po létech bylo možné si svatební den připomenout takový, jaký skutečně byl. Každá zakázka je pro mne takový malý příběh. Každá svatba je jiná – různí lidé s různými osudy. Proto i já se snažím příběh snoubenců převyprávět v tom nejupřímnějším světle a společně tak vytvořit ty nejlepší záběry do rodinného alba.“

Máme před sebou opět nový rok. Celých 365 dní. To znamená spoustu hodin a ještě větší spoustu minut a vteřin našeho života. Množství všedních dnů, ale jistě i množství zážitků, i výjimečně krásných pocitů. Některé bychom si rádi zachovali ve vzpomínce, abychom si je mohli hýčkat a připomínat. Už téměř po 200 let je možné důležité životní okamžiky zachytit fotografickou cestou. Jenže... i když se pořízení dnešní fotografie stalo vteřinovou záležitostí (z prvotních mnoha hodin expozice snímku až k dnešnímu všeobecnému cvakání fotek do mobilního telefonu)... pořád ještě záleží na nedefinovatelném talentu fotografujícího. Pak nás pořízená fotografie „vezme za srdce“.

Zachytit okamžiky štěstí se daří fotografce Janě Zouzalové téměř nadpozemsky. Fotografka lásky, tak si říká. Fotí svatby a jiné šťastné životní okamžiky a považuje to za velký dar. Její fotky jsou přirozené a dýchá z nich radost, upřímnost okamžiku. Jsou opravdové.

Spolu s Janou si přejme, abychom v roce 2022 takových okamžiků, ve kterých je láska přítomná, potkali co nejvíce.

Jana poctivě zodpověděla zvědavé otázky, dala nám nahlédnout do svého blogu, a také trochu do duše. A já díky tomu pochopila, že fotit dobré fotky, takové, které vás zahřejí u srdce, může jen dobrý člověk.

Jano, kdo si přeje od tebe získat fotografie?

Kromě snoubenců fotografuji především ženy, aby spatřily svou jedinečnou krásu, ve které je uložena velká síla. Jejich osobnost, jejich životní příběh, vše dokonale zkombinované.

Zbožňuji tu proměnu, kdy z jejich tváře postupně mizí napětí, mění se, a ženy nebo dívky přijmou, kdo jsou, jak vypadají, přijímají to, co prožily a kým vlastně jsou. Já se pak už

jen snažím zachytit nově získané sebevědomí, osobitou krásu ženské tváře. Fotografie umí vyprávět o tom, kdo jste. Každý si nese svou lásku a radost, příběh o tom, jak milujete. Každý jsme jedinečný.

Dokáže fotografie zastavit čas? Nebo nám zprostředkuje návrat v čase?

Myslím, že ano. Jak vidíš, nejen ve svém ateliéru se snažím prostřednictvím svého fotoaparátu ZASTAVIT ČAS. Vždycky se nemůžu dočkat, až zastavíme čas nějakého dalšího zamilovaného páru. Nebo maminky, která očekává narození miminka. Fotosérii malých dětí... V poslední době mě velice těší fotografování starších manželských párů, rodinná setkání i několika generací, nebo dojemné fotografie dcery se svou matkou. Zastavit čas určitě můžeme. Aspoň na chvíli.

Fotografie nejsou jen vzpomínky pro naše blízké a přátele, ale důležité jsou především pro nás samotné! Vratí nám všechny emoce, vrátí nás do času, kdy jsme si užívali společné svatební chvíle, nebo narozeniny, smáli jsme se, tančili, plakali...

Opravdu fotíš jenom lásku? Nebo se občas najde i melancholické téma?

Kdysi jsem hledala fotku, kterou bych si pověsila na stěnu. Fotografie, která mi bude něco sdělovat, něco připomínat, o které budu moct přemýšlet, bude mi něčím příjemná. Budu schopná ji tam mít delší dobu... a takhle nějak se dívám především na portréty, protože si představuju, že budou někde vystavené, a je potřeba najít takové záběry. Některé ženy jsou neodolatelné s šibalskými jiskřičkami v očích a jiné dokážou být úžasné s melancholickým výrazem.

Navazuješ se svými fotografickými objekty přátelství?

Při fotografování si potřebuji s klienty povídat a navázat s nimi kontakt, aby mi důvěřovali, uvolnili se a byli přirození. A tak se mi stává, že se už po několikáté na fotografování vrací. Někdy to začne fotografiemi pro radost a pak mne osloví na fotografování svatby, oslavou narozenin v rodině, očekávání a narození dětí... Nejednou se mi stalo, že jsem se na svatbě znala s půlkou hostů z různého společného focení. Takže ano a moc si toho vážím.

Máš nějaký fotografický vzor?

Neřekla bych úplně vzor, ale hodně se dívám na práci různých fotografů, českých i zahraničních. Všímám si, jak a kde fotí a nechávám se inspirovat. Při samotném focení už jsem stejně jen sama za sebe.

Co se změnilo ve fotografování například svateb? Za časů našich babiček proběhl obřad a pak se jelo k fotografování a teprve potom na hostinu... Tehdejší svatební fotky byly takové kaširované, předstírané, strnulé, fotograf tam hrál hlavní roli režiséra... Dnes je průběh svateb přirozenější...

Každá svatba má svůj děj a ten by měl plynout přirozeně. Každá svatba je zcela jiná – jsme různí lidé s různými osudy. A nejdůležitější je pro mne opravdovost a upřímnost. Snažím se zachytit ty nejkrásnější okamžiky lásky a štěstí, zamilované pohledy a všechny intimní neopakovatelné okamžiky, které se ve svatebním dni odehrají.

Rozhodně neřeším, co je momentálně módní na sociálních sítích, ale mým hlavním cílem je zachytit příběh páru takový, jaký ten den skutečně byl. Bez toho, abych někoho

nutila do nepřírozeného pózování nebo průběh situací nějak řídila. Převyprávím jej v tom nejupřímnějším světle a tak společně vytvoříme ty nejlepší záběry do rodinného alba.

To zní dobře...

Když jsem s focením začínala, fotografovala jsem svatbu svého bratra. Vše probíhalo na pronajaté chatě a tak jsem se nejvíc těšila na aranžované fotografie snoubenců v krásné okolní přírodě. Svatba byla malá a snoubenci si všechno zajišťovali sami. I když měli domluvené pomocníky, tak nevěsta celé dopoledne pobíhala a dohlížela na přípravu hostiny. Tehdy mi přišlo divné, fotit ji bez make-upu a načesaných vlasů a těšila jsem se na ty krásné párové fotografie v nádherném počasí, jak objednaném pro fotografování. Svatba proběhla skvěle, fotografií bylo hodně, ale ženichovi se moc do aranžovaného focení nechtělo. Necítil se při

něm úplně svůj. Nakonec vše dopadlo dobře, i nějaké párové fotky byly, jenže mě celý můj fotografický život mrzí, že právě nejsou žádné fotky z těch příprav. To byl ten skutečný příběh svatebního dne!

Takže i když jsem kdysi měla pocit, že nejdůležitější je obřad a fotografie šťastného, právě seždaného páru, a není třeba mít nějaké další, dnes si to rozhodně nemyslím. Uvědomuji si, že je to vlastně úplně opačně! Pokud chcete mít zachycenou atmosféru svatebního dne, tak ta je nejvíc viditelná ve všech prožívaných chvílích toho dne, právě okolo svatebního obřadu!

A přesně tohle chci svatebčanům na svých fotografiích předávat, aby si i po letech svůj den připomněli se všemi emocemi, které prožívali.

Co si svatebčané pamatují ze svého svatebního dne?

Někdy paradoxně docela málo, protože nemohou být u všeho. Svatební den je snad

ten nejemotivnější den v životě každého z nás. To, jak moc, jsme si však schopni uvědomit až zpětně.

Nedávno se mi ozvala jedna moje bývalá nevěsta a přála si nafotit svou rozrůstající rodinu. Setkali jsme se a opět fotili... Bylo moc fajn se znova vidět, protože dnes už bydlí daleko od Hluboké, a navázali jsme na příjemnou atmosféru a povídání tak jako v jejich svatební den. A oni začali vzpomínat, a říkali, jak se moc rádi vrací ke svým svatebním fotografiím. Byla jsem až překvapená, jak byli i po letech nadšení, že nebyť fotografií, tak si vlastně ze své vlastní svatby vůbec nic nepamatují... jak například byl krásný strop v obřadní síni, jak maminka ráno nabízela koláčky, jak se ženich vítal s hosty...

A já pochopila, že si vlastně vůbec neměli šanci všimnout spousty detailů. Toho, co se děje okolo snoubenců, je tolik, že to vše stihnout nejde.

Mám pocit, že máš takový příjemně „žensky pečovatelský“ přístup k fotografování. Tím je také vysvětlena důvěra těch, kteří se bez obav svěří hledáčku tvého fotoaparátu. Jsi připravena, nic nenecháš náhodě, nejenom cvakáš spoušť, ale situace kolem focení dotváříš a své zákazníky nestresuješ, ale hýčkáš.

Takže když si chce nějaká žena dopřát své osobní fotografie, zachytit svou podobu v čase nebo jako dar pro někoho blízkého...?

Mnoho žen si pohrává s myšlenkou mít své Boudoir fotografie, ale stydí se, hledají odvahu. Já to úplně chápu, protože je to přirozené. Rády by měly lehce odhalené fotografie, ale vlastně vůbec netuší, co je čeká a jak se při tom budou cítit, a to přináší obavy.

Nicméně pro mé klientky přinese fotografování příjemný zážitek, který věnují především sobě. Je to příležitost, jak se cítit skvěle ve svém těle a sama se sebou. Objevit sama sebe.

Sebeláska je jedinou láskou na celý život, řekl Oscar Wilde. Citát často skloňovaný, často špatně pochopený a podceňovaný. Někteří si sebelásku spojují se sobectvím a domýšlivostí. Ale jde o lásku k sobě, o vnímání sama sebe s láskou. Dovolit sama sobě mít se ráda. Vždyť jen šťastná a spokojená žena může rozdávat radost a lásku okolo sebe.

Takže co se týče focení v ateliéru nebo doma, ráda bych zájemkyně uklidnila a přiblížila jim, jak focení probíhá. Nejdříve si vychutnáme kávu nebo čaj, probereme představy o výsledných fotografiích a vybereme společně vhodné oblečení. Poté se věnujeme líčení a česání. Fotografování začneme zlehka, aby si „modelka“ zvykla a cítila se příjemně. Fotky si postupně ukazujeme a tak se ubezpečíme, že se ubíráme tím správným směrem.

Nevyžadují nějaké pózování, naopak mým cílem je, aby vše probíhalo uvolněně a přirozeně.

Budeme se spolu smát, budeme vzpomínat na hezké věci a já se budu snažit zachytit osobnost dotyčné v tom nejlepším světle.

Mluvíme o přirozeném portrétu v přirozeném světle a v prostředí, které je příjemné.

Během jedné až dvou hodin společně nafotíme rozmanité záběry z ložnice, obývacího pokoje, z nějakého oblíbeného místa... zkrátka budu ráda fotit tam, kam mě dotyčná žena pustí a kde budou panovat dobré světelné podmínky.

Při tomto focení, které se nedá dopředu úplně naplánovat, vždy záleží na situaci, rozmanitosti prostředí a dostupném světle. A to je pro mě obrovská inspirace.

Je velice důležité, abychom přitom byly „samy doma“ a mohly se na focení v klidu soustředit.

Dalším zákazníkům nabízíš tak zvané **Brand fotografie**. Co to je?

Pokud někdo potřebuje sebe prezentaci, upozornit na své podnikání, je důležité ukázat svou tvář svým potenciálním zákazníkům. Značka (brand) je spojka, most mezi firmou, výrobcem, prodejcem a spotřebitelem, zákazníkem. Značka tedy není jen logo, ale jsou to myšlenky, pocity a postoje (tedy emoce) zákazníků ke službě nebo produktu, který značka zastupuje.

Důležitost budování brandingu nabírá na síle. Naše fotografie na webu a sociálních sítích totiž

Boudoir je fotografický styl, v tomto případě s boudoirom (ve smyslu nábytku nebo místnosti) v záběru snímku. Charakteristikou tohoto stylu, který může být na pomezí stylů glamour či fashion, je snaha vystihnout intimitu a bezprostřednost u modelky (muži a páry jsou méně časté) v jejím soukromí, modelka je často na snímku zastřižena při převlékání nebo ve spodním prádle, většinou bez explicitní nahoty.

Fotografie v tomto stylu zahrnují například jména portrétovaných známých osobností: Kathleen Meyers, Clara Bow, Mae West či Jean Harlow.

dokážou zaujmout a přitáhnout ideální zákazníky. Můžou to být fotky portrétní, lifestyle, produktové, ilustrační, ale hlavně přirozené a vytvořené v souladu s námi a naší značkou.

Mít ty správné brandové fotografie na webu a sociálních sítích je v dnešní době nutnost. Takže během příprav a fotografování čerpáme z představ zákazníka i mých dosavadních zkušeností, abychom ukázali ten správný příběh, který osloví především ty správné klienty, které zákazník očekává.

Tohle ale už potřebuje určitou režii...

Naplánujeme lokaci, oblečení, všechny pomůcky a další záležitosti potřebné k focení.

Nafocené snímky průběžně prohlížíme a vybíráme ty vhodné. Zachycené momenty by měly umět ovlivnit naši prezentaci.

Součástí focení je správný make-up, přirozená úprava vlasů, během fotografování se může dotyčná i několikrát převléknout, aby vznikly fotografie, které si budou rozumět s účelem, pro který vznikly. Soubor 20-30 fotografií je pak možné používat pro web, sociální sítě i tisk.

Ty považuješ přípravu na focení za hodně důležité. Dokonce takhle umíš pomáhat při práci i svým kolegům fotografům.

Ke každému focení patří příprava. Každý chce vypadat dobře a obzvláště, když to má být zaznamenáno.

Proto jsem se v mých fotografických začátcích zajímala o správný make-up. Chtěla jsem pochopit, jak to s ním vlastně je. Jaký je rozdíl mezi fotomake-upem, líčením na večer, denním líčením, jaké líčení je potřeba pro nevěstu. Zajímalo mne, jak se líčí na módní přehlídky, jak se líčí pro film, jaké se používají materiály a jak se vyrábí speciální efekty. Vše co jsem hledala, jsem našla v Make Up Institute Prague a učila se od těch nejlepších ve svém oboru. Tomáš Moučka, Hristina Georgievska, Pavel Bauer, Simona Bártová, Sasha W. Isar... Stále sleduji jejich práci. Každý z nich mi dal něco, co ke své práci potřebuji a co si vybavuji

a používám. Děkuji osudu, že jsem potkala ty správné lidi a profesionály.

Takže ano, je pro mne běžné, že líčím své klientky před focením u mne v ateliéru, ale spolupracuji i s jinými kolegy fotografy, ke kterým na focení dojíždím a dohlížím na jejich klientky a v průběhu focení jim upravuji make up a vlasy.

Například mám pár svých fotek z jedné spolupráce – natáčení spotu kampaně na podporu sociálních služeb s Janem Pirglem. Byla jsem moc ráda za setkání s herečkou Ilonou Svobodovou.

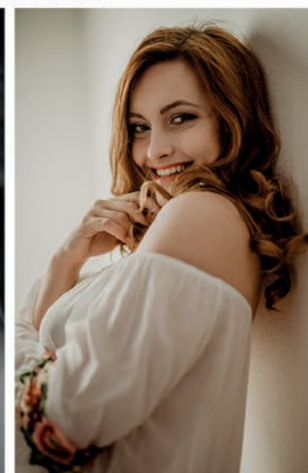
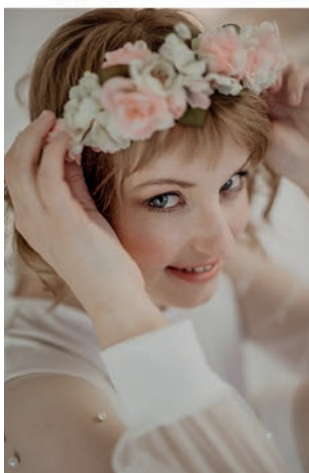
A na závěr nějakou specialitku. Jaké fotografování bylo pro tebe nezapomenutelné? Co třeba ten otužilý muž ve studených vodách naší Vltavy?

Pavel z ledu? Trochu studená reportáž z exteriéru... Pavla jsem potkala kousek od řeky v Záměstí. Se širokým úsměvem mířil k jezu a oči mu svítily radostí, že mne vidí. Ta radost pramenila z šance, že mu zdokumentuji jeho pravidelné otužování. Známe se dlouho, a proto mne příliš nepřekvapilo, že k jeho plavecké zálibě v poslední době přibyla i její zimní verze.

První fotky jsem mu vyfotila na mobil, který jsem měla u sebe. Natočila jsem i video. Jako důkaz pro známé, že s veškerou vážností chodí v zimě plavat, to stačilo.

Podruhé jsme se už domluvili. Voda měla něco kolem nuly, tráva si pod nohama krásně chrastila a v hledáčku jeho spokojený úsměv.

Jestli i vy chcete zaznamenat váš vlastní fotopříběh, zkuste se s Janou setkat... Nebo si jenom prohlédněte její fotografie.
<https://www.fotografkalasky.cz/>

Projekce obrazů na plochu je známá již po staletí. Takzvané camera obscura a camera lucida byly umělci využívány již v 16. století. Tyto jednoduché přístroje ovšem zachycený obraz neuměly nijak ustálit, pouze promítaly objekty před sebou. Camera obscura doslova přeloženo znamená „temná místnost“.

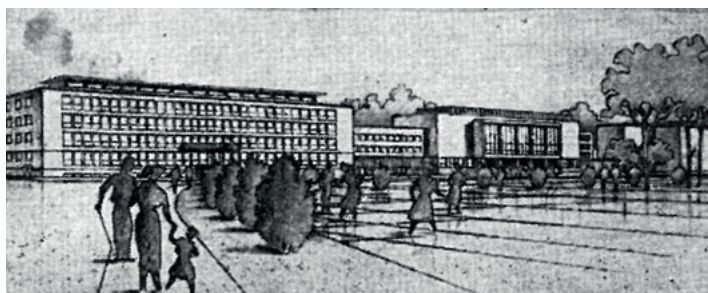
Vynález chemické fotografie posunul pokrok dál. Za první fotografii je považován snímek, který zhotovil roku 1826 francouzský vynálezce Joseph Nicéphore Niépce – na vyleštěnou cínovou desku pokrytou petrolejovým roztokem asfaltu. Vznikl ve fotopřístroji, a čas expozice byl celých osm hodin za slunného dne. Tento zdlouhavý proces se ukázal být slepou uličkou a Niépce začal experimentovat se sloučeninami stříbra, přičemž vycházel z poznatků Joanna Heinricha Schultze, který zjistil, že směs křídla a stříbra tmavnou, pokud jsou osvětleny.

Niépce a umělec Jacques Daguerre zdokonalili existující proces na bázi stříbra společně. V roce 1833 Niépce umírá a nechává své poznámky Daguerrovi. Ten, přestože neměl příliš zkušeností s vědou, učinil dva klíčové objevy. Zjistil, že pokud stříbro nejprve vystaví jódovým parám, pak snímek exponuje a nakonec na něj nechá působit rtuťové výpary, získá viditelný a nestálý obraz. Ten pak lze ustálit ponořením desky do solné lázně. V roce 1839 Daguerre oznámil, že objevil proces využívající postříbřenou měděnou desku, nazval jej daguerrotypie. Podobný proces dodnes využívají fotoaparáty Polaroid. Francouzská vláda patent koupila a dala jej ihned k volnému užití (public domain).

Na druhé straně kanálu La Manche, William Fox Talbot objevil již dříve jiný způsob, jak ustálit obraz získaný pomocí stříbrné expozice, ale udržoval jej v tajnosti. Poté, co četl o Daguerrově vynálezu, Talbot svůj proces zdokonalil tak, aby byl dostatečně rychlý a citlivý pro snímání lidí, a v roce 1840 oznámil vynález kalotypie. Listy papíru potáhl vrstvou chloridu stříbrného pro vytvoření okamžitého negativního obrazu, který může být použit k vytvoření libovolného množství kopií, což se podobá i dnešnímu běžnému negativnímu procesu. Talbot si proces patentoval, čímž značně omezil jeho používání. Po zbytek života pak soudní cestou obhajoval svůj patent a nakonec svojí práci na poli fotografie zanechal. Později ale Talbotův proces zdokonalil George Eastman, a ten je používán dodnes. Také Hippolyte Bayard vyvinul způsob, jak fotografovat, ale s oznámením vynálezu se zpozdil a není proto počítán mezi objevitele fotografie. V roce 1851 vynalezl Frederick Scott Archer mokrý kolodiový proces, později použitý Lewisem Carrollem.

wikipedie

PRO PAMĚTNÍKY – HISTORIE ČESKOBUDĚJOVICKÉHO METROPOLU

Člověk by se neměl chlubit, ale občasná výjimka z pravidla snad neuškodí. Budějovický Metropol slouží jako kulturní zařízení právě 50. let. A je to i zásluhou mého táty, architekta Zdeňka Staška, který ho tehdy v Ateliéru A1 budějovického Stavoprojektu se svými kolegy navrhoval. Kdo pamatuje socialistické časy, ví, že tak jako jiná průmyslová odvětví, ani stavebnictví nemělo na různých ustláno. A tvůrčí umělecké řemeslo architektů tím bylo velmi omezováno. Trvalý nedostatek stavebního materiálu, nehezka nabídka prefabrikovaných stavebních dílů, kdepak, architekti tehdy nemohli svobodně navrhovat budovy tak, jak by si přáli. Přesto Metropol, dřívější Dům kultury ROH, po celá ta léta slouží důstojně a nejen Budějovičáci, i okolní návštěvníci v něm prožili a užili divadla, plesy, taneční, výstavy, maturitní bály, promoce, koncerty a jiné radosti...

A tak jsem na tátu pyšná, protože ani 32 svobodných porevolučních let nepokořilo socialistický kulturák, ani budějovickou plovárnu, ani množství dalších staveb, které navrhovali architekti z ateliéru, kterému šéfoval. Dokonce se tam narodila i hlubocká základní škola, na rýsovacích prknech, kde se tehdy tahaly čáry tužkou zvanou „verzatlíka“, později mikrotužkou „pentilkou“, obtahovalo se tuší, plachty projektových výkresů se tiskly v planografiích a skládaly do pěkně tlustých desek s mašličkami. A podle projektů byly realizovány stavby většinou ve stresu a velkém skluzu, i když se brigády socialistické práce statečných stavbařů snažily dodržet socialistický závazek na 100 %.

Alena Mitter (rozená Stašková)

VÝSTAVA FOTOGRAFIÍ V GALERII NAHOŘE – DŮM KULTURY METROPOL 1971 – 2021

V roce 1971 byla dokončena stavba multifunkčního komplexu budov Domu kultury ROH (od roku 1990 Metropol, spol. s r. o.) v Českých Budějovicích podle projektu architektů Františka Šulce, Otto Kubíka a Zdeňka Staška. Vítězný architektonický návrh vzešel ze soutěže vypsané Ústřední a Krajskou radou odborů v prosinci roku 1958. Rozlohou se jedná o největší kulturní zařízení v jižních Čechách. Do provozu byl Metropol uváděn postupně. V roce 1964 byla dokončena administrativní budova, následovala klubová část s restaurací a baletním sálem v roce 1967. V roce 1971 byl dokončen hlavní společenský sál a následovala dostavba velkého divadelního sálu a Malé scény. Stavbu realizovaly Česobudějovické pozemní stavby.

„Architektura tohoto jedinečného společensko-kulturního centra v sobě skrývá odkazy všech možných – ismů utvářejících dvacáté století, ale budovám postaveným v šedesátých letech podle projektů architektonického týmu Šulc, Kubík, Stašek nelze upřít vzdušnost, světlost ani jednoduché a přehledné členění – tedy znaky typické pro to nejlepší z české konstruktivistické školy.“ To napsal Jan Zeman, pracovník ČPS o architektuře budovy v roce 2005.

Do kulturního povědomí města Metropol významně přispěl v roce 1969 založením Kruhu přátel hudby následované pravidelnými cykly Hudební jaro a Hudební podzim, které se zde konaly až do roku 1993 (uskutečnilo se na 200 koncertů).

Už více než 45 let má česobudějovické divadelní publikum možnost ve velkém divadelním sále vidět představení našich nejlepších českých a slovenských divadelních scén a každoročně divákům nabízí dva divadelní cykly, jarní a podzimní.

V sedmdesátých a osmdesátých letech na sebe upoutala pozornost Malá scéna, která se nebála experimentů a přinášela nové, zajímavé pořady pro všechny věkové skupiny. Na jejím pódiu se představilo mnoho známých herců, písničkářů, literátů a výtvarníků, poprvé v Českých Budějovicích i Divadlo Jára Cimrmana s hrou Akt. Významné, a v rámci celé republiky ojedinělé, byly grafické výstavy na Malé scéně, pořádané ve spolupráci s Alšovou jihočeskou galerií. Od roku 1985 zde působil Filmový klub.

Jihočeské divadlo našlo v divadelní části Metropolu svou domovskou scénu v letech 1972 až 1989. Operní soubor zde působí dodnes.

Metropol je i místem konání výstav (Stálá výstavní síň fotografií Galerie Nahoře zde působí od roku 1978), kongresů, přednášek, vzdělávacích kurzů, reprezentačních plesů, tanečních kurzů, firemních setkání a mnoha dalších kulturních akcí.

Již padesát let je Dům kultury Metropol jedním z hlavních pilířů kulturního a společenského života Českých Budějovic i celého jihočeského regionu.

Ale roky 2020 a 2021 se do jeho historie zapsaly jako bezprecedentní. Na dlouhé měsíce musel být z důvodů protiepidemických nařízení zcela uzavřen a nebylo možné realizovat žádnou kulturní či společenskou činnost.

Bohuslava Maříková

Výstavbě v místě historicky drobné zástavby a původně nezakrytého toku Mlýnské stoky předcházela urbanistická soutěž. Z původních padesáti návrhů se finálního výběru účastnilo šest projektů, ze kterých byl realizován projekt architektů Františka Šulce a jeho spolupracovníků Otto Kubíka a Zdeňka Staška.

Generálním dodavatelem stavby byly v rámci centrálně řízeného hospodářství česobudějovické Pozemní stavby n. p. Náklady na výstavbu představovaly 42 milionů korun. Objekt v konstruktivistickém stylu s proskleným a pilíři výškově členěným hlavním průčelím nově formoval celou uliční frontu jihovýchodní části současného Senovážného náměstí.

Administrativní budovy byly uvedeny do provozu roku 1964, tak zvaná klubová část roku 1967. Tvořily ji vstupní haly, restaurace, baletní sál, respiria pro výstavy, klubovny a prostory upravené po roce 1991 pro obchodní činnost. Druhou část a vlastní jádro objektu od roku 1971 doplnily společenský sál s kapacitou až 800 osob, divadelní sál s 550 sedadly a víceúčelový areál Malé scény pro 170 návštěvníků. Celková kapacita dosáhla 2100 osob.

Objekt v dalších desetiletích prošel řadou stavebních úprav a změn: modernizace divadelního sálu po požáru v roce 1983, dostavba divadelních zkušeben a šaten pro potřeby Jihočeského divadla, rozšíření a modernizace restauračních provozů, přestavba provozní budovy na hotelové zařízení, postupné funkční a interiérové úpravy.

Během rekonstrukce po povodních v roce 2002 získala novou podobu Malá scéna. Průběžně se měnila také skladba komerčních prostor včetně nové přístavby při vstupním průčelí z roku 2004. V roce 2006 byl za podpory Statutárního města České Budějovice akusticky upraven divadelní sál. V roce 2017 se za významného finančního přispění arch. Olgy Ryšavé z Hluboké nad Vltavou podařilo přistavět výtah pro bezbariérový přístup do divadelní části. Touto realizací se staly všechny sály Metropolu bezbariérové. Významnou investicí ze strany spolumajitelů byla komplexní rekonstrukce hotelu v roce 2018 – 19.

Po roce 1990 převzaly majetkovou podstatu někdejšího Domu kultury ROH nástupnické odborové svazy a vložily je do své obchodní společnosti. Dříve dotované kulturní zařízení se transformovalo v samostatně hospodařící subjekt Metropol, spol. s r. o. Ten se stal nájemcem objektů, technickým správcem a hlavním provozovatelem jeho společenských, kulturních a vzdělávacích aktivit. Zajistil i správu přílehlé administrativní budovy, využívané v roce 1964 – 1990 odborovými orgány, kde vznikly vedle kancelářských prostor lékařské ordinace. V roce 2002 přešel Dům kultury Metropol do majetku skupiny odborových svazů s majoritním podílem odborového svazu KOVO. Rozlohou se jedná o největší kulturní zařízení

v jihočeském regionu, jeho působnost přesahuje rámec města.

Zahájením provozu domu kultury v roce 1971 byl pověřen Jaromír Schel /1940 – 2020/, který se stal jeho dlouhodobým ředitelem a tvůrčí osobností. Na pozici ředitele působil celých 30 let až do poloviny roku 2007, kdy tento post převzal současný ředitel Metropolu Petr Holba.

text vznikl s přispěním Encyklopedie Českých Budějovic

Výstavu fotografií v Galerii nahoře – Dům kultury Metropol 1971 – 2021, můžete shlédnout do

31. ledna 2022

DK Metropol, 2. respirium,
Senovážné nám. 2, České Budějovice

HISTORIE PLAVÁNÍ OTUŽILCŮ – OTUŽOVÁNÍ A JEHO VÝVOJ

Pokud vás inspirovala titulní strana v údolí Vltavy s otužilým plavcem Pavlem Šimonem, zkuste to také. Ale není to legrace, začněte nejen s otužováním, ale také s rozumem.

Pod pojmem otužování zpravidla rozumíme činnost, jejímž výsledkem má být schopnost organismu správně a pohotově reagovat na klimatické výkyvy zevního prostředí. Otužování je tak staré jako lidstvo samo. Člověk v něm zastával jak roli pasivní, když byl přírodou tvrdě a soustavně otužován, neboť jeho odolnost byla podmínkou přežití, tak roli aktivní vždy, když si uvědomil, že mu zvyšování otužilosti přináší výhody.

Ze starověku můžeme vzpomenout Sokrata, který se roku 422 př. n. l. zúčastnil ve věku 48 let válečného tažení. Diogenes Laertský o něm píše, že byl velmi otužilý. Po celý rok prý chodil bos. Seneca mladší, vychovatel císaře Nerona, byl údajně také velmi otužilý a po celý rok se koupal a plaval v Tibeře.

Z osobností doby nepříliš dávne musíme vzpomenout německého faráře Kneippa, jehož léčebná metoda spočívala v soustavném otužování studenou vodou za pobytu v přírodě. Z té doby se nám zachoval i termín knajpování, což bylo brouzdání ve studené vodě, nebo alespoň v ranní rose. Na Moravě působil další průkopník otužování, lidový léčitel Vincenz Priessnitz, který byl nazýván „vodní lékař“, ačkoli lékařem nikdy nebyl. Vzpomínáme na něho jako na zakladatele moderního způsobu vodoléčby a založil také léčebný ústav v lázních Jeseník. Po něm dosud nazýváme mokrý obklad, překrytý suchou látkou. Odolnost vůči chladu sledovali velmi pečlivě i čeští lékaři. Dokazovali, že otužování má význam pro prevenci tzv. chorob z nachlazení. Běžné otužování by se mělo stát součástí života každého člověka.

Adaptace na chlad

V našich podmínkách se s problematikou extrémního chladu setkávají některá sportovní odvětví, např. horolezci, závodníci v triatlonu, maratónští plavci, vodáci, často také lyžaři a především tzv. sportovní otužilci, kteří plavou v ledové vodě v zimě. V poslední době je toto odvětví u nás nazýváno také zimní plavání.

Pozitivní vliv

Postupné otužování má na lidské tělo příznivý vliv, nicméně pokud se nebudou dodržovat jisté postupy a bezpečnost, může mít otužování nedozírné následky.

Už jen pravidelné sprchování studenou vodou přinese výrazně sníženou nemocnost dýchacího ústrojí v důsledku zlepšení reaktivity periferního cévního řečiště, optimální vegetativní reaktivity adaptace nervové soustavy. Předpokládá se, že u otužilců nalezneme i lepší prokrvení sliznic horních cest dýchacích. Asi nejdůležitější je potom zvýšená imunologická reaktivita, díky které mají otužilci celkově sníženou nemocnost akutními chorobami.

Rizika

Co má své klady, má přirozeně i zápory. Ne jinak tomu je i u otužování. Pokud nebude respektována bezpečnost a vlastní limity, může dojít k řadě nepříjemností a nebezpečí. O hypotermii mluvíme při snížení tělesné teploty pod 35 °C. Postihuje tedy komplexně celý organismus.

Hypotermii dělíme na mírnou, kdy vnitřní tělesná teplota klesá k hodnotám blízkým 32 °C. Z tohoto podchlazení se dokáže organismus dostat ještě vlastními silami při pobytu v teplé místnosti, pohybovou aktivitou, třesem a pitím teplých nápojů. Klesne-li vnitřní teplota těla na hodnoty 30-32 °C, mluvíme o střední hypotermii. Zde se již projevuje nepříznivý vliv chladu na vodivý systém srdce, takže se objevuje bradykardie a poruchy srdečního rytmu od méně závažných až po vyložení nebezpečné, jako jsou komorová tachykardie a fibrilace komor. Vyžaduje pomalé zahřívání, aby se předešlo poruchám srdečního rytmu.

Pokles tělesné teploty pod 30 °C potom znamená těžkou hypotermii. Ta bývá provázena nebezpečnými poruchami srdečního rytmu, poklesem krevního tlaku a mělkým dýcháním. Při těžké hypotermii vedou uvedené poruchy k retenci CO₂ a k metabolické acidóze. Při tělesné teplotě pod 30 °C se také objevují poruchy mentálních funkcí, počínaje apatií, přes zmatenost provázenou neadekvátním chováním, které končí v letargii a bezvědomí. V důsledku poruchy receptorů v mozku se v agónii může paradoxně objevit pocit tepla, který vede k tomu, že se postižený člověk začne svlékat. Je nutná hospitalizace a intenzivní péče.

Již při tělesné teplotě pod 34 °C začíná hypotalamus ztrácet schopnost regulovat teplotu těla. Úplně ji ztrácí při tělesné teplotě pod 29 °C. Organismus pak již není schopen se vlastními silami z podchlazení dostat. Smrt nastává při poklesu tělesné teploty na 24-25 °C.

Vliv na myokard

Skutečnost, že chlad může zhoršit potíže se srdcem je známá a může být také provokujícím momentem při vzniku stenokardií. V chladu se významně zvyšuje pravděpodobnost srdečního infarktu. Chlad působí na sinusový uzel zpomalením tepové frekvence s následnými poruchami rytmu a srdeční zástavou. Na druhé straně může vést pozvolné přivykání chladu k adaptaci.

Diving reflex je přirozená reakce organismu na ponoření těla, zvláště obličje do studené vody. Spočívá ve zpomalení tepové frekvence téměř pravidelně u všech osob. U disponovaných jedinců se navíc může objevit porucha srdečního rytmu, v extrémních případech i náhlá reflexní zástava srdeční činnosti. Preventivně se nedoporučuje náhlé ochlazení těla, zvláště pak skoky do studené vody po hlavě.

Respirační trakt

Chladný vzduch pod -12 °C může při dýchání ústy způsobit pokles dechové frekvence a snížit dechový objem, tzv. pozátěžový bronchospasmus. Vyskytuje se i u osob, které netrpí astmatem. Osobám trpícím astmatem se doporučuje nosit ochranné masky, které vdechovaný vzduch nejprve předeřejí.

Vliv na pohybový aparát

Při plavání je prakticky každý ohrožen vznikem křečí. Křeče postihují nejčastěji trojhlavý sval lýtkový, ale i další svalové skupiny dolních končetin. Prevencí je systematický trénink a postupná adaptace na studenou vodu. Preventivně se doporučuje nedělat ve studené vodě prudké pohyby, a proto by soutěž ve sportovním otužování neměla mít závodivý charakter.

<https://www.plavani.info>, Autor: Filip Řehulka, kráceno

KARLŮV HRÁDEK Z. S. 2021

ČIŠTĚNÍ PŘEDHRADÍ A INSTALACE PTAČÍCH BUDEK

Na začátku roku 2021 se na základě domluvy o spolupráci Lesy ČR začalo čistit okolí hradu v předhradí. Šlo zejména o prořezávání a čištění přístupové cesty, která vede k hrádku od cyklostezky. Po vnějším valu kolem zříceniny byly rozvěšeny vyrobené ptačí budky, aby mohli návštěvníci pozorovat jejich nájemce při hnízdění.

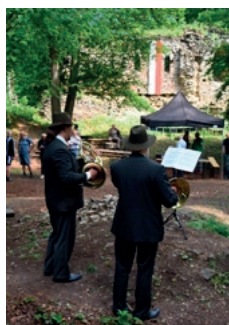
REKONSTRUKCE LÁVKY

Proběhla rekonstrukce přístupové lávky přes hradní příkop, realizaci prováděla firma Stavitelství Vácha a syn.

AKCE

ZAHÁJENÍ SEZÓNY NA KARLOVĚ HRÁDKU

V sobotu 12. června 2021 byla na hrádku zahájena sezóna na téma lov a les za přítomnosti hlavních partnerů spolku. Byl připraven bohatý celodenní program, který začal modlitbou u kříže sv. Erasma vedená Tomasem van Zavrelem. Za přítomnosti zástupců jednotlivých partnerů byl odhalena a posvěcena nová lávka přes hradní příkop. Na programu zaměřeném na téma les a lov se kromě již zmíněných podílely i další organizace, které pro návštěvníky připravily své stánky s programem.

KOMENTOVANÉ PROHLÍDKY

Ve spolupráci s Divadelním spolkem KŘÍŽÁCI byly uspořádány 4 kostýmované komentované prohlídky pro příměstské tábory - 23. 7. , 30. 7. , 6. 8. a 13. 8. 2021

DIVADELNÍ PŘEDSTAVENÍ

V pátek 6. a 13. 8. 2021 se na Karlově Hrádku odehrál muzikálový příběh Kocour Modroočko v podání mladých členů Divadelního spolku Křížáci a hostů ze souboru Komorní studio České Budějovice v dramtizaci a režii Jiřího Untermüllera.

ARCHEOLOGICKÉ LÉTO

Archeologické ústavy AV ČR v Praze a v Brně ve spolupráci s dalšími archeologickými pracovišti připravily sérii komentovaných prohlídek vybraných archeologických lokalit, mezi které patří i Karlův Hrádek. Během 5 prohlídek umožnili odborníci z JČU v Českých Budějovicích Archeologického ústavu nahlédnout, co obnáší práce archeologa a co se skutečně skrývá v zemi na známých i trochu pozapomenutých lokalitách.

ARCHEOLOGICKÝ VÝZKUM

Ve dnech 6. – 17. září 2021 prováděl Archeologický ústav FF Jihočeské univerzity v Českých Budějovicích archeologický výzkum na Karlově Hrádku. V jeho průběhu připravili pro své studenty i pro širokou veřejnost cyklus přednášek o nových archeologických výzkumech a dne 16. 9. 2021 se ve 14.00 hod. uskutečnil „Den otevřených dveří“ s prohlídkou výsledků výzkumu přímo v terénu.

Přednášky pro odborníky i veřejnost v Relax Hotelu Pelikán v Purkarcí, kde byli studenti také ubytováni.

Den otevřených dveří – prezentace aktuálních nálezů a jejich první interpretace za účasti prof. Rudolfa Krajíce a Mgr. Daniela Kováře

MALÝ VÝLET... VELKÝ ZÁŽITEK...

Jedním z členů spolku Karlův Hrádek je i Aktivně s vozíkem z.s., jehož hlavním posláním je zpřístupnit zajímavá místa vozíčkářům odstraňováním bariér. Během zářijového III. ročníku Poháru města Hluboká nad Vltavou v parapaddleboardingu, pozvali na výlet pár účastníků „na kolečkách“ a vydali se společně na Karlův Hrádek. Povídali si o plánech, opekli špekáčky a podělili se s dalšími náhodnými návštěvníky, společně si užili pár hodin v úžasném prostoru, v prostoru, o jehož návštěvě většina vozíčkářů, pro očekávanou náročnost, vůbec neuvažuje. My jsme si tím potvrdili, že naše „vozíčkářské“ plány mají smysl.

SVATOHUBERTSKÁ MŠE

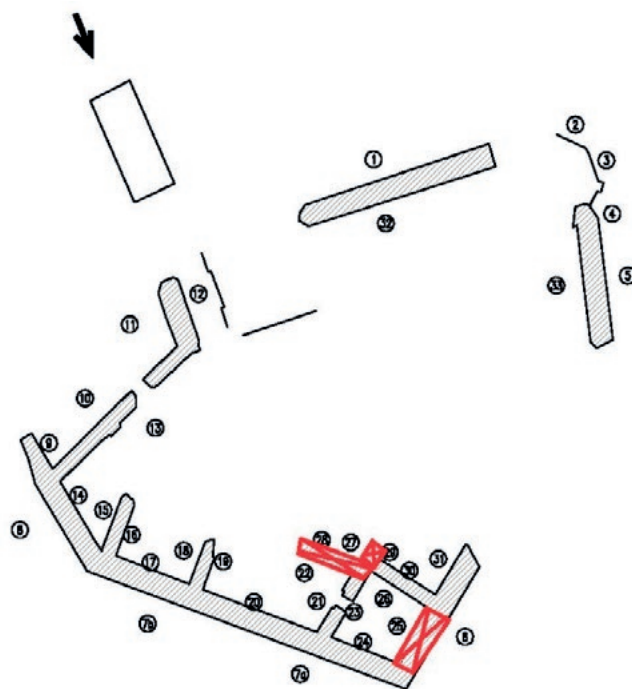
V neděli 28. 11. 2021 proběhla v kostele sv. Jana Nepomuckého Svatohubertská mše za doprovodu Jihočeských trubačů a Chrámového sboru z Lišova, za účasti členů Řádu sv. Huberta a členů mysliveckých

spolků k uctění památky patrona myslivců svatého Huberta, jehož příběh má co říci i současníkům a odkazuje na význam myslivosti a mysliveckých tradic. Součástí programu byl také průvod za koňským povozem, který

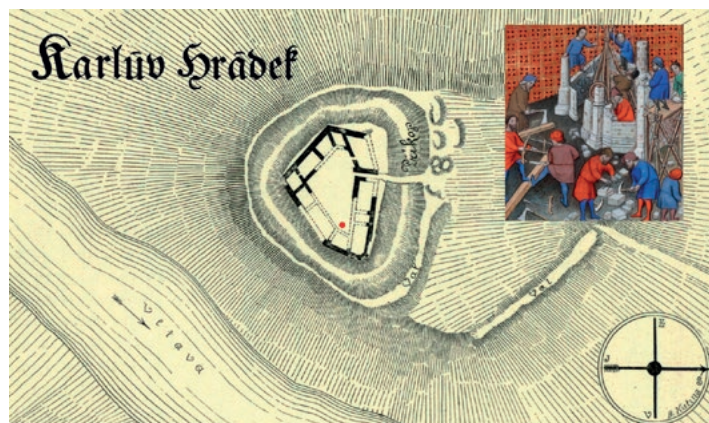
přivezl jelena a další zvěř od Hotelu Podhrad ke kostelu. Po mši byla zvěř opět převezena přes náměstí, kde si je lidé mohli prohlédnout. Pivovar Hluboká připravil dančí guláš. Část z prodeje guláše byla věnována na zvelebení prostoru kolem kostela. Děkujeme hlavním partnerům: Lesní správa, Hluboká nad Vltavou, Město Hluboká nad Vltavou, Římskokatolická farnost Hluboká nad Vltavou, Cigar & Hunting Club, VAV Development, Diana - 1. myslivecký spolek žen, Rybářství Hluboká cz., s. r. o. Program pokračoval v rámci Andělské Hluboké, v 17 hodin Rozsvěcením vánočního stromu na náměstí.

KONZERVACE ZDÍ

Město Hluboká nad Vltavou provedlo za spolufinancování z JČK a Ministerstva kultury další etapu konzervace zdiva. V rámci dotačního programu JČK Kulturní dědictví byla provedena konzervace zdi č. 6 b a 25. Ze státní dotace Ministerstva kultury byly staticky zajištěny a provedena konzervace povrchu zdiva na stěnách č. 22, 27, 28, 29 zříceniny hradu Karlův Hrádek. Práce byly provedeny v tomto rozsahu: dozdnění a podezdnění tam, kde lomová plocha zdiva vytváří převisy nebo je jinak ohrožena statická stabilita - přezdnění výrazně rozvolněné koruny zdiva nebo lomové hrany - oprava lícové strany zdiva v místech kde došlo k narušení uvolněním kamenů nebo vymytím spárování do hloubky - oprava vymytého spárování v ploše zdiva.

ZÁŽITKOVÝ A VZDĚLÁVACÍ OKRUH PRO NÁVŠTĚVNÍKY KARLOVA HRÁDKU

V rámci dotačního programu Jihočeského kraje Podpora cestovního ruchu získal spolek Karlův Hrádek dotaci na realizaci projektu „Žážitkový a vzdělávací okruh pro návštěvníky Karlova Hrádku“. V rámci 1. etapy byly vyrobeny a umístěny 4 objekty: lovecký terč, gotická kaple, voroplavba, „zde stojím“. Jednotlivé objekty charakterizují důvody vzniku Karlova Hrádku a upozorňují návštěvníky všech věkových kategorií na jedinečnou památku. Jde zároveň o témata resp. lidské činnosti, které charakterizují jihočeskou krajinu. Ke každému objektu bude umístěna cedulka s odkazem (QR kód) na webové stránky Karlova Hrádku s podrobnějšími informacemi.

POŘÍZENÍ MOBILIÁŘE NA KARLŮV HRÁDEK

Nadace ČEZ finančně podpořila pořízení podia vč. zastřešení na nádvoří hrádku a kolostavu do předhradí. Realizace byla započata v roce 2021 a bude ukončena na jaře 2022.

NOVÉ PRODUKTY:

Panel s Qr kódem „Podpořte Karlův Hrádek“ byl umístěn v prostoru vchodu

**VÍTÁME VÁS NA KARLOVĚ HRÁDKU,
OJEDINĚLÉ ZACHOVANÉ PAMÁTKY ARCHITEKTURY I DOBY KARLA IV.
V JIŽNÍCH ČECHÁCH, O KTEROU PEČUJE SPOLEK TÉHOŽ JMÉNA.**

POSILNÍM SPOULKU KARLŮV HRÁDEK Z. S. JE UCHOVAT PAMÁTKU PRO DALŠÍ GENERACE A ZÁROVEŇ JI PŘIBLIŽIT A OŽIVIT SOUČASNÍKŮM. KROMĚ KONZERVACE ZDÍ A DALŠÍCH STAVEBNÍCH PRVKŮ PAMÁTKY ZDE PROBÍHÁ DLOUHODOBÝ ARCHEOLOGICKÝ PRŮZKUM. SPOLEK PORÁDÁ NA KARLOVĚ HRÁDKU TAKÉ RŮZNÉ VZDĚLÁVACÍ A KULTURNÍ AKCE.

**POMOZTE I VY K OBNOVĚ TÉTO JEDINEČNÉ PAMÁTKY A PODPOŘTE
REALIZACI PROJEKTŮ, PODPORUJÍCÍCH OŽIVENÍ KARLOVA HRÁDKU.**

PŘÍSPĚJTE LÍBOVOLNOU ČÁSTKOU NA TRANSPARENTNÍ ÚČET SPOULKU: 858597349/0800

PŘÍSPĚJTE PŘES BANKOVNÍ APLIKACE POMOCÍ QR KÓDU
- ČÁSTKU LZE LÍBOVOLNĚ MĚNIT.

DĚKUJEME VÁM!

Mince, které budou k zakoupení v automatu na Karlově Hrádku a zároveň jsou jednou ze sbírkových mincí na tematické stezce „Historická Hluboká“

Turistické známky a turistická vizitka

Děkujeme za spolupráci a podporu a těšíme se na další zajímavé projekty!

www.karluvhradek.cz

TĚLOVÝCHOVNÁ JEDNOTA A JEJÍ PŘÍNOS PRO MĚSTO

V minulém vydání Hlubockého Zpravodaje byl velmi pěkně popsán provoz klubové tenisové restaurace, kterou provozuje Květa Navarová. Kromě provozu restaurace Květa pečuje i o zázemí sociálních zařízení sportovců. Za vedení a rozvoj služeb jí jménem sportovců děkuji a přeji mnoho nápadů.

V závěru článku došlo k menší nepřesnosti v uvedení majetkových vztahů. Rád bych upřesnil, že víceúčelová hala je v majetku TJ Hluboká z. s. tak, jako ostatní sportovní zařízení (2 fotbalová hřiště, 5 tenisových dvorců, tribuny s 5 šatnami a zázemím – prádelna, sklad, sušárna a občerstvení pro kopanou). Naše TJ je mezi ostatními středně velkými TJ raritou. V ostatních městech velikosti a typu Hluboké, jakými jsou například Lišov, Zliv, Soběslav nebo Veselí nad Lužnicí, jsou sportovní areály v majetku města nebo obce. V takových případech je výstavba i údržba zajišťována obecními rozpočty a provoz je veden personálně městskými společnostmi.

V případě našeho města jsou sportovní areály v majetku TJ Hluboká nad Vltavou, výjimku tvoří zimní stadion, který je v majetku města Hluboká nad Vltavou.

Objektivně musím poděkovat vedení města a zastupitelstvu, že není podstatné, kdo je vlastníkem, ale vše záleží na vztazích funkcionářů TJ a vedení města. Za poslední 3 roky naše TJ vybudovala sportovní zázemí v hodnotě 70 milionů korun.

Vedení TJ zajistilo dotaci z MŠMT v hodnotě 45 mil. Kč a město Hluboká nad Vltavou přispělo částkou 20 mil. Kč. Dalších 5 mil. Kč získalo TJ od sponzorů, mezi kterými jsou významné firmy i drobní přispěvatelé. Za tak masivní podporu velmi děkuji, nerad bych na někoho zapomněl a tak nebudu nikoho jmenovat. Všichni sponzoři, kteří

pomáhají provozovat, udržovat a rozvíjet naše sportovní zázemí, mají na jednotlivých sportovištích reklamní tabule.

Vstupujeme do nového roku a stát ještě nemá schválený rozpočet, agentura, která byla zřízena pro financování tělovýchovy není funkční ani personálně vybavená a čelíme vysoké inflaci, která vede ke zdražování produktů, cen energií a žádní odborníci nedokáží odhadnout, jak vysoko se ceny vyšplhají. To vše nás nutí k zamyšlení, jak zajistit provoz celé tělovýchovy.

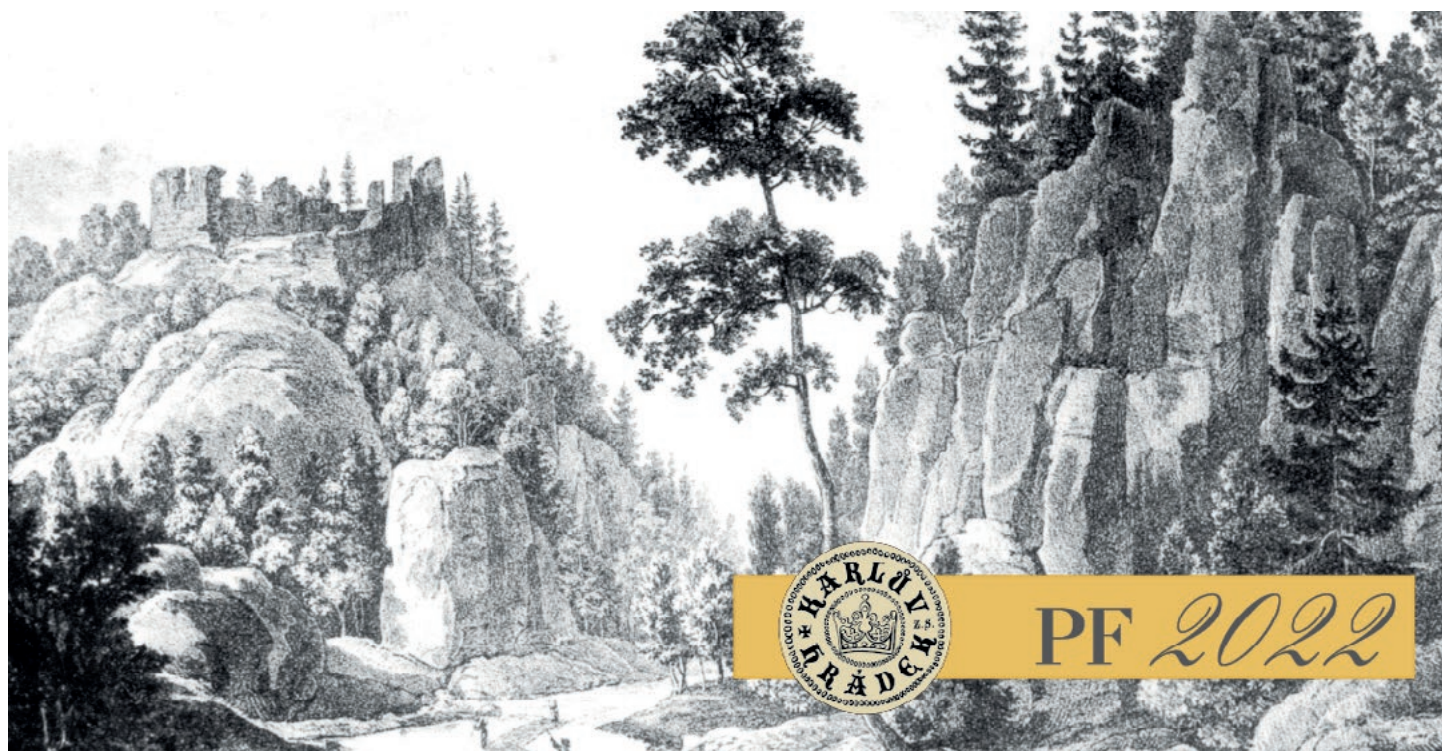
Naši jedinou nadějí je, že nás město Hluboká nad Vltavou stejně, jako tomu bylo v minulosti, podpoří a my zajistíme, aby bylo možné udržet činnost alespoň u mládeže.

Když jsem připravoval tento příspěvek, zamyslel jsem se nad smyslem naší práce – trenérů, cvičitelů, ale i sponzorů a funkcionářů. Na příkladu fotbalové mládeže, která je nejpočetnější – 3x týdně trénuje cca 50 až 60 dětí do 15 let na fotbalovém hřišti nebo v halách. V mužstvech dospělých hrají většinou odchovanci. Kromě toho, že si tím udržují fyzickou zdatnost, tak i navazují přátelství a vytvářejí komunitu. Většina z nich žije v Hluboké nad Vltavou nebo přilehlých obcích, kde si postavili domy, někteří vystudovali vysoké školy. Je radost, když se 2x ročně na hřišti sejdou kluci, co hráli před 40 lety a výborně reprezentovali naše město. Být svědkem těchto událostí a tvoření komunity je jeden z důvodů, proč rád věnuji svůj volný čas sportu. Dokonce jsem na fotbalovém hřišti i oddával.

Závěrem bych rád poděkoval vedení města Hluboké nad Vltavou za podporu, celému zastupitelstvu, všem sponzorům, trenérům, cvičitelům, hráčům, správcům, funkcionářům a členům TJ. Přeji vám hodně zdraví a přijďte podpořit naše sportovce na hřiště i mimo ně.

Karel Vácha, předseda TJ Hluboká

Podnik místního hospodářství v Hluboké nad Vltavou přijme do hlavního pracovního poměru **pracovníka na úklid města – dělníka v odpadovém hospodářství a dále pracovníka/pracovnici na úklid kanceláří PMH.** Bližší informace podá paní Haladová telefonicky na čísle 387 966 174, nebo emailem na: rhaladova.pmh@hluboka.cz

BLÍZCÍ I VZDÁLENÍ: ERAZIM KOHÁK A KAREL SKALICKÝ V DOPISECH

Foto: Nika Brunová

Kniha „Tvůj in Xto“ byla vydána s podporou města Hluboká nad Vltavou, Jihočeského kraje, Karla Schwarzenberga, Nadace The Sekyra Foundation Karla Janečka.

Naše přátelství přes moře a kontinenty, přes odlišnou církevní příslušnost a některé věroučné názorové nesouhlasy, přátelství i přes epochální zlom sametové revoluce a přes neúprosné dějinné plynutí času nezastavitelného stárnutí, takové přátelství všem těmto „přes“ navzdory je mi čímisi tak těžko vysvětlitelným, až se mi to jeví téměř jako mysteriózní.

Karel Skalický

Anotace

Kniha „Tvůj in Xto“ vzájemné korespondence mezi filosofem Erazimem Kohákem a teologem Karlem Skalickým pokrývá období let 1978–2011. Přináší jedinečné svědectví o životě dvou významných osobností v exilu a po jejich návratu do vlasti. Sto šestnáct dopisů vypráví příběh mužů, kteří odešli za svobodou do Spojených států amerických a Itálie, aby mohli naplnit své sny a ideály, a tehdy, kdy zaslechli Boží volání, se vrátili domů. Jejich dopisy ukazují všední tvář křesťansky orientovaného exilu, v němž bylo přátelství jedním z nejcennějších darů.

Z úvodního slova v knize Mgr. Františka Štěcha, Th.D. z Katedry systematické teologie a filosofie

„Bezprostředním impulzem ke vzniku této knihy byla smrt Erazima Koháka v únoru roku 2020, píše v předmluvě ke knize František Štěch. Zprávu o jeho skonu jsem telefonoval Karlu Skalickému hned, jak se objevila v médiích. Smrt přítele jej velmi zasáhla... Jak bohatě dokládají dopisy v této knize, Skalický s Kohákem

své životy (a život obecně) nejen že poctivě promýšlejí (filosoficky i teologicky), ale také, a to především, intenzivně žijí, jako reflektovanou spiritualitu, jako aktivně promyšlený život sám, jako život nesený Duchem. Takový život ale vyžaduje odvahu být člověkem, jak o tom často hovořil Erazim Kohák, ale také odvahu být příslušníkem konkrétního lidského společenství, konkrétně národa. Čili v našem případě odvahu být Čechem, jak k tomu vyzývá Skalický ve své přednášce „Prolegomena k budoucí filosofii českých dějin.“ z roku 1976 na sympoziu ve švýcarském Interlaken, kde se Skalický s Kohákem setkali osobně poprvé.“

Z doslovu editora Zdeňka A. Emingera – spisovatel a křesťanský teolog

„Těch, kdo pamatují časy československého exilu v Římě, v širším ohledu exilu v západní Evropě a Spojených státech, ubývá. Exulanti, kteří zůstali po Únoru 1948 v zahraničí nebo odešli za hranice ve dnech, kdy si rudí zločinci z povolání brali po hrstech to, co podle vzoru Sovětského svazu chtěli, již až na několik výjimek nejsou mezi námi. Rekonstrukcí fragmentů jejich korespondence, poznámek, deníků a zčásti

i záznamů z československých a západních archivů máme možnost zjistit, co pro ně nucená léta exilu znamenala.

Existuje jen málo osobností, mezi něž náleží filosof, pedagog a spisovatel Erazim Kohák (1933–2020) a česko-římský teolog, katolický kněz a pedagog Karel Skalický (nar. 1934), kteří si na dobu mezi lety 1948 a 1989 nejen vzpomínají, ale kteří tuto epochu sami vytvářeli a zanechali v ní nesmazatelné stopy. Zatímco Erazim Kohák odešel s rodiči přes Německo do amerického exilu v roce 1948 a domů se začal vracet již zkraje roku 1990, Karel Skalický odešel do římského exilu sám, na vlastní pěst, přes dráty u rakouského Stiegersdorfu, bez rodiny, v červnu 1956 a zůstal v něm aktivně působit do r. 1994. [...] Je pozoruhodné, že jejich dvaatřicet let trvající vzájemná korespondence překonala cézuru sametové revoluce a návraty obou mužů do jejich rodišť. Zhruba dva roky před listopadovými událostmi je z dopisů obou aktérů cítit očekávání historického zlomu, který zakrátko ovlivní i jejich životy. Z exilu se krátce po listopadu 1989 vrací Kohák, a to s jasným náboženským vědomím, že ho Hospodin volá ke službě vlasti, zvláště pak k výchově nové generace studentů. Skalický se vrací až na jaře 1994, oproti Kohákovi skeptičtější k reálným možnostem nového uplatnění v zemi, která teprve nedávno začala nabývat svobodu a křísit demokracii. Je-li údobí mezi roky 1978 a 1989 plné osobních zvratů (to u Koháka) i profesních úspěchů (to u obou), jsou dopisy po listopadové revoluci jednak otiskem silné naděje, později – vlastně již záhy – dokladem prohlubující se deziluze z návratu.

... V soukromém archivu Karla Skalického... jsou uloženy jeho dopisy s celou řadou osobností, které ve svých oborech vykonaly respektované dílo. Zmiňme například Pavla Tigrida, Karla Kryla, Anastáze Opaska, kardinála Miroslava Vlka či Karla Vránu.“

(Knihu vydalo nakladatelství Torst, a zakoupit ji můžete v Knize Olgy Trčkové na Hluboké)

Foto: Nika Brunová. Zleva: František Štěch, Karel Skalický a Zdeněk A. Eminger

OPOŽDĚNĚ VRÁCENÁ KNIHA

Nejlépe je svést svoji vinu na někoho jiného. Tím byla vedoucí hlubocké Městské knihovny paní Marie Krejcarová. Vložila mi totiž do rukou krásnou, nově zakoupenou knihu Karla Gotta „Má cesta za štěstím“. Přiznám se k původní myšlence – o Gottovi toho víme hodně, stačí knihu prolistovat a pokochat se mnoha, většinou barevnými fotografiemi.

Ale ouha! Jak jsem se začel do úvodního autorova slova, kdy jej v dětství v podvečer u lůžka navštívila bílá víla – už jsem na

řadu čtenářských večerů knihu z ruky nepustil.

Však je také obsáhlá: má 696 stran textu a fotografií, váží úctyhodně 3 kg kilogramy. Kniha je unikátní autobiografií naší pěvecké legendy.

Nejsem příznivcem propagace knih – každý čtenář si vybere sám. V tomto případě si milovníci „našeho Karla“ přijdou na své. Neodolal jsem a rád se podělím se čtenáři /kteří mají zájem/, o mé čtenářské zážitky z Gottovy knihy. Autorovo vyprávění je tak emotivní a bezprostřední, jako by besedoval přímo se čtenářem. Nic ze svého, zpěvem a událostmi naplněného života nezatajuje, nekráší, dělá si legraci i sám ze sebe.

Jeho svízelné pěvecké začátky, kdy mu otec radil, aby se držel svého řemesla /elektrikář/, to že ho bude žít, i přes posměch závistivců, že s tím „kokrháním“ u mikrofonu brzy skončí, vytrval! Úžasnou pílí, talentem

a učením se, dosáhl Karel /jak si jeho jméno přisvojujeme/, světových úspěchů. Všechno jeho zpívání, zážitky i potíže v mnoha zemích, jsou v knize skvěle uvedeny.

V západních zemích bylo Karlovo umění obdivně přijímáno jako „hvězdný hlas z Prahy“, nebo „fenomén z Východu“. Autor nám líčí potíže své, i jeho kapely v „normalizačním“ Československu, také senzaci s jejich „částečnou emigrací“ v Německu roku 1971. Přes mnohé politické ústrky si vedení Pragokonzertu bylo vědomo, jaké množství dolarových valut „zlatý Gott“ přináší republice. I proto byl v roce 1985 jmenován Národním umělcem.

Pěkným počtením jsou kapitoly z jeho soukromí; narození dětí, skvěle utajená Gottova svatba v Las Vegas roku 2009. Čtenář se dozvídá o jeho potížích po roce 1989, kdy trpěl útoky nepřátel jako „přísluhovač bývalého režimu“. Navzdory tomu měl podporu většiny společnosti a prezident Klaus mu udělil státní vyznamenání Za zásluhy.

Dlouhodobé pěvecké vypětí, náročné cestování, i nedostatečná životospráva, vyvolaly u Karla zdravotní potíže. Dlouho jim statečně odolával, až do těžké operace v roce 2018. Co následovalo po krutém výroku lékaře /jen půl roku života!/, se čtenáři dočtou v Karlových úvahách.

Ještě statečně oslavil svoji „osmdesátku“ 19. července 2019 s mnoha přáteli a s rodinou.

Náš Karel Gott končí svoji knihu krásným vyznáním: „Můj život byl sen, prošel jsem jím s písní na rtech.“

Děkujeme!

P. S. Gottovu knihu, jak zmíněno, najdou čtenáři k zapůjčení v Městské knihovně v Hluboké nad Vltavou, koupit si ji mohou v Knize Olgy Trčkové.

František Kvapil

DLOUHÉ ZATMĚNÍ

Čekáme, čas letí tak nějak pomalu,
nic se nemění, všechno je postaru.
Lidé neví co by – všeho jsou zbaveni,
každý je sám a očekává spasení.

Dej nám Bože sílu, čekáme všichni na zázrak,
přilož ruce k dílu, dej nám slunce, žádný černý mrak.
Lepší časy už se blíží, chtělo to dost víry, naděje.
Lidé musí víc a více věřit, pak se na ně štěstí usměje.

Slunce jako koule, černý mrak se vzdaluje,
Bude zase lépe, země se uzdravuje.

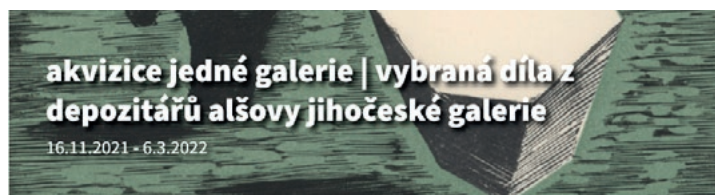
Až se znovu všechno vrátí,
budem zpívat, budeme se radovat.
Naši krásnou šťastnou zemi
Musíme si chránit – milovat.

10. 4. 2021
J. Šindelářová

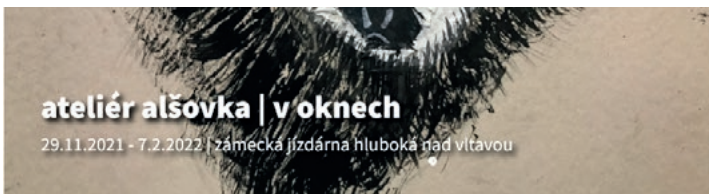
**akvizice jedné galerie | vybraná díla z
depozitářů alšovy jihočeské galerie**

16.11.2021 - 6.3.2022

ateliér alšovka | v oknech

29.11.2021 - 7.2.2022 | zámecká jízdárna hluboká nad vltavou

**frauenthal | výběr děl ze symposií ajg z roku
2019 a 2020**

13.11.2021 - 30.1.2022 | zámecká jízdárna hluboká nad vltavou

**lubomír typl | tančící pentagon | dancing
pentagon**

4.7.2021 - 2.1.2022 | zámecká jízdárna hluboká nad vltavou

HISTORIE SE OPAKUJE

Možná máme pocit, že velké osudové události odehrávající se před našimi zraky zažíváme poprvé a mnohé jsou převratné. Ale historie opakuje očekávaná i nečekaná politická či jiná překvapení s železnou pravidelností. Díky inspirativní bakalářské práci tak můžeme nahlédnout, jak bylo na historické události minulého století pohlíženo v zápiscích hlubockých školních kronik...

MIMOŘÁDNÉ UDÁLOSTI, AKCE A OSLAVY

V roce 1916 obletěla celý svět smutná zpráva, která oznamovala smrt císaře Františka Josefa I. Školní kronika tuto smutnou zprávu popisuje takto: „Jeho c. a k. Apoštolské Veličenstvo František Josef I. zesnul klidně v Pánu dne 21. listopadu 1916 v devět hodin večer na zámku v Schönbrunnu.“

Druhý den po jeho smrti třídní učitelé oznámili svým žákyním tuto smutnou zprávu. Poté se učitelé a žákyně za zesnulého císaře ve třídách společně pomodlili. Na uctění památky císaře a vyjádření smutku byl po dobu deseti dnů na budově dívčí obecné školy vyvěšen černý prapor. O několik dní později byla uspořádána školní smuteční mše na památku zesnulého císaře a krále Františka Josefa I. Smuteční obřad se konal v hlubockém kostele dne 1. prosince 1916. Účastnili se ho všichni místní učitelé a žáci. Po skončení mše se žákyně sešly ve svých třídách, kde si vyslechly smuteční proslovy třídních učitelů o zesnulém císaři Františku Josefovi I.

Po smutných událostech přišly i ty radostné. Dne 28. října roku 1918 vznikla samostatná Československá republika. Pisatel školní kroniky se o zřízení státu zmiňuje s velkým nadšením, a to: „Zvony zvoní, hudba hraje, zpěvy plní vzduch. Buď vítána, slavná, zbožňovaná Čechie! Budiž požehnán příchod Tvůj! Vítáme Tě, jásáme Ti vstříc! Vždyť přinášíš nám po staletém utrpení a zdeptání, Svobodu! (...)“

O několik dní později se ve městě konaly velké oslavy. V dívčí obecné škole se také slavilo. Dne 8. listopadu se školní slavnost uskutečnila v prostorách školy. V ranních hodinách se dívky sešly v jedné ze tříd školy, kde se slavnostní řeči ujala řídící učitelka Josefa Vilímková. Dále oslava pokračovala krátkým programem. Poté učitelé společně se žákyněmi třikrát provolali slávu zakladatelům Československé republiky. Nakonec byla školní oslava ukončena národní hymnou „Kde domov můj“, kterou všichni společně zazpívali. Po slavnostním zakončení oslavy se již nevyučovalo, protože žákyním bylo po zbytek tohoto slavnostního dne uděleno volno.

V srpnu roku 1923 se ve městě konala významná slavnost k příležitosti odhalení pomníku padlých vojáků a legionářů. Tato akce se konala na počest hlubockých rodáků, kteří zemřeli ve válce. Součástí slavnosti byl průvod, který šel městem směrem k pomníku. Žákyně, které nesly květiny, šly za dohledu paní učitelky Matyldy Kučerové v čele tohoto průvodu. Za nimi šli ostatní žáci, všechny místní spolky a další lidé. Průvodu také byla přítomna čestná rota československého vojska z Českých Budějovic. U pomníku byla slavnost zahájena proslovem náměstka okresního starosty Karlem Břicháčkem. Slova se také ujal poslanec Alois Kříž a za čsl. legionáře promluvil generál Klecanda. Poté hlubocký zpěvácký spolek „Záviš“ za vedení sbormistra Karla Lískovce zazpíval „Píseň svobody“. Dále následoval krátký program, kterého se ujali místní žáci. Přednesli například některé básně vhodné k této příležitosti. Nad probíhající oslavou se k slavnostní příležitosti odhalení pomníku padlým legionářům proletěl vojenský dvojpošník. K závěru oslavy byl pomník náměstkem starosty slavnostně předán do péče starosty města Mořice Maška. Nakonec všichni přítomní zazpívali obě národní hymny a tím byla oslava ukončena.

Podrobné informace o slavnosti „Odhalení pomníku padlým vojákům a legionářům“ jsou rovněž uvedeny v Pamětní knize města Hluboké nad Vltavou.

NÁVŠTĚVA PREZIDENTA TOMÁŠE G. MASARYKA

Další mimořádnou událostí, kterou bych zmínila, byla návštěva prezidenta Tomáše G. Masaryka v jihočeském kraji. Na začátku června roku 1924 pocítil pan prezident svou návštěvou České Budějovice. Jeho první zastávka

směřovala do obce Pištín. Ve slavnostně vyzdobené obci pana prezidenta náležitě přivítal přednosta okresní politické správy pan rada Velík, starosta hlubockého okresu Josef Jírovec a mnoho dalších významných osobností. Po krátké zastávce se pan prezident rozloučil s občany a pokračoval se svým doprovodem v cestě do Českých Budějovic. Některé žákyně dívčí obecné školy se vydaly se svými třídními učiteli přivítat pana prezidenta do obce Dasné, kterou pan prezident se svým doprovodem projížděl. Žákyně, jež byly členkami spolku Sokol, slavnostně uvítaly pana prezidenta přímo v Českých Budějovicích. Po radostném a mohutném přivítání pana prezidenta se žákyně s nezapomenutelným zážitkem vrátily zpět domů.

K dalším mimořádným oslavám tohoto sledovaného období patřila oslava svatováclavského millenia, která se konala dne 28. září 1929. Tato oslava se uskutečnila k příležitosti tisícileté památky smrti významného představitele a patrona české země svatého Václava. Svatováclavské oslavy se konaly téměř ve všech městech, obcích, vesnicích. Nejhonosnější svatováclavské oslavy se konaly v Praze, kde při této významné události byla nově otevřena západní část katedrály svatého Víta. V nově otevřené katedrále byly vystaveny korunovační klenoty, které přilákaly stovky lidí. Svatováclavské oslavy proběhly na všech školách, tedy i na hlubocké. Na dívčí obecné škole se oslava uskutečnila v dopoledních hodinách téhož dne. V rámci vyučování učitelé dívkám povyprávěli o životě svatého Václava a připomněli jim význam svatováclavské tradice pro českou státnost. V tento slavnostní den byla budova dívčí obecné školy ozdobena praporem státních barev. Odpoledne se uskutečnila i místní oslava.

ÚMRTÍ TOMÁŠE G. MASARYKA

Ke konci sledovaného období se stala mimořádná událost, která patří mezi jednu z nejvýznamnějších v tomto období.

Dne 14. září 1937 zemřel na zámku v Lánech zakladatel státu a první prezident Československé republiky Tomáš Garrigue Masaryk. Podle vládního ustanovení se pohřeb pana prezidenta konal dne 21. září toho roku. Tato smutná zpráva zasáhla životy lidí v celé republice.

Ještě týž den se zpráva o úmrtí prezidenta Tomáše G. Masaryka rozšířila. Učitelé dívčí obecné školy ji žákyním oznámili a poté na škole zavládl smutek. Budova a prostory dívčí obecné školy byly smutečně vyzdobeny. Ve škole žákyně uctily památku zesnulého prezidenta Tomáše G. Masaryka dvěma minutami ticha. Po smutečním projevu bylo žákyním po zbytek dne uděleno volno. O tři dny později byla na základě výnosu ministerstva školství a národní osvěty v dívčí obecné škole uspořádána školní smuteční slavnost za zesnulého prezidenta Tomáše Garrigue Masaryka. Smuteční slavnost probíhala v učebně páté třídy, která byla k této příležitosti smutečně vyzdobena. Řídící učitelka promluvila o životě, díle a životní práci prezidenta Tomáše G. Masaryka. Žákyně na to přislíbily, že se budou řídit jeho odkazem. Poté žákyně vyslechly ve školním rozhlase vysílání smuteční řeči ministra školství a národní osvěty. Následně byla školní smuteční slavnost ukončena a žákyně byly propuštěny domů. Po zbývajících část dne bylo žákyním uděleno volno.

Tato významná událost je také městským kronikářem podrobně popsána v Pamětní knize města Hluboké nad Vltavou.

DÍVČÍ OBEČNÁ ŠKOLA V LETECH 1939–1945

Na počátku této kapitoly je důležité zmínit, že na základě nařízení ministerstva školství a národní osvěty z 18. června 1940, byly všechny kroniky dívčí obecné školy vedené do školního roku 1939/1940 zabaleny, zapečetěny a uloženy jako závadné knihy. Počínaje školním rokem 1940/1941 začala být na dívčí obecné škole vedena nová školní kronika. O skutečnosti, že původní kroniky byly ukončeny, se hovoří hned v úvodu této nově založené kroniky. Oproti předešlým školním kronikám dívčí obecné školy, které zaznamenávají události popisovaly velice barvitě, je tato „válečná“ kronika psána spíše stručně.

Původní kronika dívčí obecné školy byla počátkem školního roku 1945/1946 obnovena a dále se v ní pokračovalo.

UČITELSKÝ SBOR

Hned na počátku sledovaného období nastala změna ve vedení dívčí obecné školy. Správcem školy se stal dosavadní učitel dívčí obecné školy Václav Hořejší.

Kromě změny ve vedení školy, žádné jiné změny neproběhly. Učitelský sbor měl na počátku sledovaného období stejný počet členů jako v předešlém období. Z toho vyplývá, že se učitelský sbor dívčí obecné školy skládal z deseti členů, kteří se dělili o výuku v pěti třídách. Učitelský sbor přesněji tvořilo pět třídních učitelů a pět vyučujících bez přidělené třídy.

V roce 1941, jak školní kronika uvádí, byla na základě změny zákona o místních školních radách v Hluboké nad Vltavou zřízena nová místní školní rada. V rámci této místní školní rady byl jmenován nový předseda, místopředseda a zástupci. Členem této školní rady byl jako zástupce za dívčí obecnou školu jmenován správce dívčí obecné školy Václav Hořejší.

Ve stejném roce se učitelé dívčí obecné školy začali účastnit kurzů německého jazyka. Kurzy se konaly v Českých Budějovicích a vyučující se jich účastnili jednou týdně po čtyřech hodinách. Z dívčí obecné školy v tomto roce do jazykového kurzu docházela pouze definitivní učitelka pátého ročníku Marie Procházková.

Na základě výnosu zemské školní rady ze dne 4. listopadu 1941 se na dívčí obecné škole změnilo uspořádání tříd. Důsledkem toho byl počet tříd snížen z pěti na tři třídy. Počínaje tímto rozhodnutím byla dívčí obecná škola pouze trojtřídní škola. Tato reorganizace školy měla dopad na učitelský sbor, který musel být kvůli snížení počtu tříd zredukován. O místo tak přišli dva vyučující, kteří byli přemístěni na jiné školy. Po této změně se tedy učitelský sbor dívčí obecné školy skládal ze tří třídních učitelů a z pěti vyučujících bez přidělené třídy.

O rok později opět nastala změna ve vedení školy. Správce školy a zkušený učitel Václav Hořejší odešel na vlastní žádost do penze. Na jeho místo nastoupila dosavadní učitelka dívčí obecné školy Marie Procházková, která v této funkci setrvala až do konce sledovaného období.

informace čerpány z Bakalářské práce: DĚJINY VZDĚLÁVÁNÍ V HLUBOKÉ NAD VLTAVOU V LETECH 1897–1945 VE SVĚTLE KRONIK

Autor práce: Kateřina Krásová. Jihočeská univerzita v Českých Budějovicích, Teologická fakulta

Zdroj: SOKA České Budějovice, Kronika dívčí obecné školy v Hluboké nad Vltavou 1930–1953,

SOKA České Budějovice, Kronika dívčí obecné školy v Hluboké nad Vltavou 1898–1930, s. 112.

SOKA České Budějovice, Kronika chlapecké obecné školy v Hluboké nad Vltavou 1898–1928, s. 170–171.

Tato bakalářská práce se zabývá dějinami vzdělávání ve městě Hluboká nad Vltavou v letech 1897–1945 ve světle kronik. V úvodu práce jsou nastíněny dějiny města a dějiny vzdělávání Hluboké nad Vltavou. Vzhledem k obsáhlosti tohoto tématu je práce zaměřena pouze na dívčí obecnou školu v Hluboké nad Vltavou. Jednotlivé kapitoly jsou podrobně zaměřeny na život na dívčí obecné škole v předválečném, meziválečném a válečném období. Práce konkrétně popisuje učitelský sbor a řídící učitele, kteří v daném časovém období na škole působili. Dále se zabývá žákyněmi a jejich školní výukou v souvislosti s daným časovým úsekem. V práci jsou také uvedeny důležité události, které určitým způsobem zasáhly do chodu školy. Posledními aspekty, kterými se práce zabývá, jsou pravidelné, mimořádné školní akce, oslavy a události vyplývající z určité doby. Tato bakalářská práce je zpracována zejména na základě školních kronik a kronik města.

PROMÍTÁME

začátek vždy v 19.00 hodin, cena 150 Kč

1.1.
sobota

NOVOROČNÍ KONCERT VÍDEŇSKÝCH FILHARMONIKŮ

Přenos Novoročního koncertu
hudba (Rakousko), 150 minut

7.1.
pátek

MATRIX RESURRECTIONS

Již téměř dvacet let žije Neo (Keanu Reeves) zdánlivě poklidný život jako Thomas A. Anderson v San Franciscu. Navštěvuje terapeuta, který mu předepisuje modré pilulky. Potkává každý den Trinity (Carrie-Anne Moss), ale navzájem se nepoznávají. Jednoho dne narazí na Morpheu, který mu nabídne červenou pilulku, aby znovu otevřel svou mysl Matrixu.

akční/scifi (USA), 148 minut **T** **12+**

8.1.
sobota

KROTITELÉ DUCHŮ: ODKAZ

Ve filmu Krotitelé duchů: Odkaz se přestěhuje svobodná matka se svými dvěma dětmi na maloměsto, kde společně objeví svoje spojení s původními krotiteli duchů a tajemný odkaz, který po sobě zanechal jejich dědeček.

akční/komedie/fantasy (USA), 123 minut **D**

14.1.
pátek

KINGSMAN: PRVNÍ MISE

Zatímco se sebranka nejhorších tyranů a geniálních zločinců připravuje rozpoutat válku, jež má zahubit miliony lidí, jeden muž musí vyhrát závod s časem a zastavit je. Ve snímku „Kingsman: První mise“ se stanete svědky zrodu první nezávislé tajné služby.

akční/komedie (USA), 131 minut **T** **12+**

15.1.
sobota

ŠTASTNÝ NOVÝ ROK 2

Příběh dlouho očekávaného snímku začíná tím, že Marek požádá o ruku Hanu. Následující děj se točí kolem jejich svatby u „československého“ moře v malebném Chorvatsku.

dokument/životopis (ČR), 133 minut **D**

21.1.
pátek

SRDCE NA DLANI

Komedie od tvůrců hitu ŽENY V BĚHU. Lásky se na věk nebo na místo neohlíží. Nikdy nevíme, kdy a kde nás potká. Můžeme se zamilovat ve školce, v důchodu, na ulici, v parku. Kdykoliv a kdekoli.

komedie (ČR), 95 minut **D**

22.1.
sobota

TŘI PŘÁNÍ PRO POPELKU

Každá legenda má své následovníky. „Tři přání pro Popelku“ je nové zpracování legendární pohádky scenáristy Františka Pavlíčka a režiséra Václava Vorlíčka „Tři oříšky pro Popelku“. Severská pocta české filmové klasice přináší její moderní velkolepou verzi, nové kostýmy, scénérie nefalšované norské zimy a divokých zasněžených hvozďů a samozřejmě i zdravou dávku kouzel.

rodinný/pohádka (Norsko/Litva), 87 minut **D**

28.1.
středa

KURZ MANŽELSKÉ TOUHY

Páry, toužící po návratu vášně a touhy do svého partnerství, přijdou na kurz ambiciózního párového terapeuta Mazla, který razí teorii, že partnerské štěstí stojí na maximální blízkosti obou partnerů, duševní i tělesné. Jenže velmi pevné objetí se může snadno proměnit ve škrcení, škrcení v udušení, terapie v touhu povraždě. Zvlášť když se napětí hromadí celé roky.

komedie/drama (ČR), 90 minut **D**

29.1.
čtvrtek

LÁSKA NA ŠPIČKÁCH

Příběh romantické komedie je zasazen do malého města a okolí na Broumovsku. Dramatická krajina koresponduje snáhlami hlavní hrdinky Terezy (36), bývalé primabaleríny Národního divadla, která po úrazu skončila kariéru profi tanečnice a přestěhovala se s manželem Petrem a sedmiletou dcerou Maruškou na opuštěný mlýn, který zdědila po babičce. S buldočí vůlí a přes omezené finanční prostředky stavení rekonstruuje, aby vytvořila rodině nový domov.

romantický/komedie (ČR), 103 minut **D**

PROMÍTÁNÍ PRO DĚTI

vždy od 17.00 hodin, cena 130 Kč

9.1.
neděle

TŘI PŘÁNÍ PRO POPELKU

Zpracování legendární pohádky scenáristy Františka Pavlíčka a režiséra Václava Vorlíčka „Tři oříšky pro Popelku“.

Více informací viz promítání 22. 1. 2022.

30.1.
neděle

MOJE KRÁSNÁ PŘÍŠERKA

Princezna Barbara není žádná utápnutá stvoření a nenechá si od tatínka krále nic přikazovat. Natož pak, když zjistí, že krále drží v hrsti zloduch, který mu ukradl zázračný lektvar. Jako správná rebelka se rozhodne z paláce utéct. V lese narazí na strašidelnou lesní příšeru, ale protože ona se jen tak vylekat nenechá, otočí život Bogeyho vzhůru nohama a začne v lese diktovat svá vlastní pravidla.

rodinný/animovaný (Rusko), 100 minut **D**

DALŠÍ UDÁLOSTI

12.1.
středa

CESTOPIS: TAHITI

začátek v 17.00 hodin, sál KC PANORAMA

Vydejte se s námi objevovat krásy ráje zvaného „Tahiti“.

20.1.
čtvrtek

VERNISÁŽ: MÉ OBRAZY

začátek v 18.30 hodin, sál KC PANORAMA

Vernisáž výstavy Karolíny Kneisslové.

T české titulky **D** český dabing **12+** přístupné od 12 let **15+** přístupné od 15 let **18+** přístupné od 18 let

Předprodej a rezervace vstupenek
na www.kcpanorama.cz nebo na tel. 774 457 269

Kde nás najdete:
Masarykova 974
Hluboká nad Vltavou, 373 41

Novinka ve vašem okolí:

Ahoj. Chci poslat balík,
bez front a **EXPRESNĚ**.

Pošli ho se mnou! 😊

A kam doručuješ?

Na libovolnou adresu,
do Boxu i do rukou. 👍

Jak velký balík?

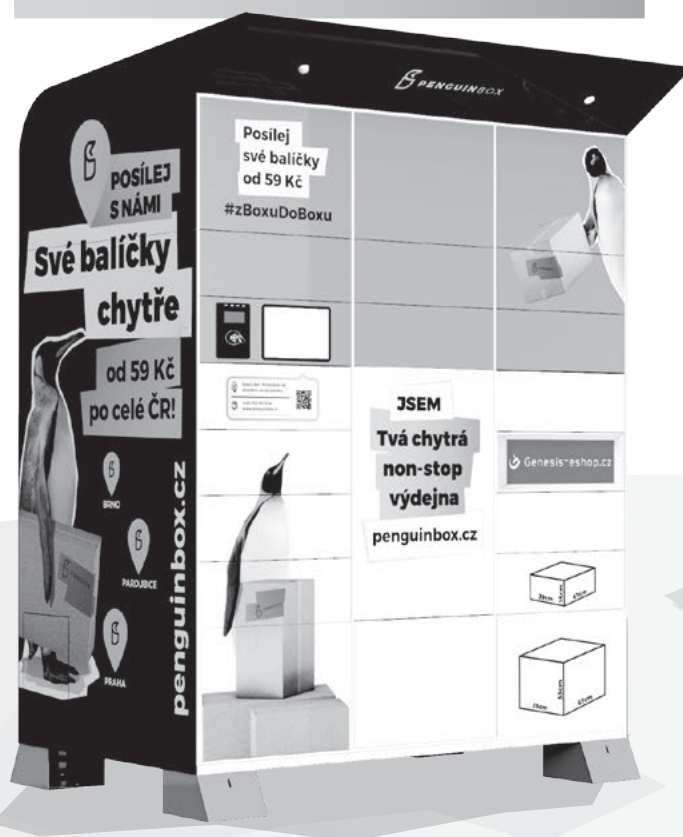
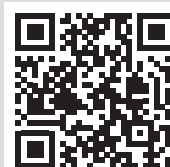
Od velikosti obálky
až po mikrovlnku 😊
(33x39x67cm).

Kdy a kam balík přinesu?

Kdykoliv - 24/7 ❤️ 😊
Najdeš mě hned vedle,
podívej se na mapu:

**Hluboká nad
Vltavou**

Lidická 349/24,
v areálu Retail Parku

První balík pošli za kačku!

penguinbox.cz

TAKÉ JSTE SI UŽÍVALI ANDĚLSKOU HLUBOKOU?

Předvánoční událost Andělská Hluboká se stala pravidelnou a oblíbenou tradicí. Pátý ročník kulturně-hudebního dění na náměstí pod taktovkou spolku Hluboká v pohybu provázela velmi příjemná atmosféra, víkendový program přilákal i stovky návštěvníků z metropole a okolí. Nestihli jste dorazit? Přiblížíme vám, jak letošní program vypadal očima zúčastněných.

Hluboká si kulturu vzít nenechala – nemusela.

Bylo 25. listopadu 2021 a Vláda ČR vyhlásila další nouzový stav, čímž udělala čáru přes rozpočet mnoha městům a obcím. Bylo to totiž pouhé tři dny před první adventní nedělí. Zatímco českobudějovické náměstí se stejně jako mnohá další do vládních tabulek „nevešlo“ a obratem utichlo, organizační tým Andělské Hluboké v čele s Markétou Vejvodovou a Karlou Peldovou ladil poslední drobnosti. V souladu s platnými opatřeními pak v neděli 28. listopadu začal na Hluboké předvánoční čas tak, jak se patří. Pro návštěvníky byla přichystána pravidelná hlubocká tržnice i program. Hluboká nad Vltavou se tak v prosinci stala jedním z nejvyhledávanějších míst v Jihočeském kraji. Událost se i tak nesla v přátelském duchu.

Na náměstí Čsl. armády zazněly tradiční české koledy i aktuální světové hity.

Úplně první tóny zahráli Jihočeští trubači, kteří ohlásili Svatohubertskou mši. „Do programu jsme zařadili osvědčené účinkující i několik novinek. Z kapel se na pódiu objevily Zlatý skořápky, Bonsai, Hudební Kroužek, Globus, Never Been 2 Jamaica, Líba a spol., Bababand s Pavlínou Jišovou, Janchi a Melodikum. Dále vystoupili členové souborů Bárováček, Bystřina, KS Alta a místní děti za doprovodu svých pedagogů. Vždy v podvečer jsme se sešli v kostele sv. Jana Nepomuckého a za přítomnosti faráře Tomase van Zavrela jsme postupně zapálili všechny svíce na adventním věnci. Pan farář přidal i hudební úryvek z filmu Anděl Páně a stylově jej doprovodil hrou na kytaru“, popsala v kostce program Markéta Vejvodová. Předvánoční kulturní blok uzavřelo zpívání koled 24. prosince. „Celá událost by se neobešla bez záštity a finanční podpory města a společnosti ČEZ. Jménem všech zúčastněných bych chtěla oběma partnerům moc poděkovat.“

Andělská Hluboká 2021 byla vyhledávaná i rodiči s dětmi.

Tradičním hlubockým zážitkem byla vánočně nasvícená ZOO. Ovšem i náměstí bylo pro rodiny jako stvořené. Na pódiu se objevilo několik spolků a sdružení včetně Děti v pohybu z Montessori školky, jeslí a prvňáčků ze skupiny individuálního vzdělávání na Bezdrevské Baště. Společně zazpívaly několik písní s vánoční tematikou. Program dětem zpestřily i spolek Alta a soubor Bystřina. Během každého víkendového odpoledne byla k dispozici hlubocká tržnice, kolotoč, fotokoutek a tvořivá dílna v prostorách

Akci podporuje i skupina ČEZ – dominantou náměstí byl i letos nádherně osvětlený vánoční stromek.

Každý registrovaný andělek získal do průvodu zdarma křídla a členku s hvězdou.

Návštěvnost každoročně roste, rozsvícení stromku si nenechaly ujít stovky hlubockých občanů.

Tvořivou dílnu zaštilil tým dětského klubu „Dům v pohybu“ – na snímku Karla Peldová st.

Hojně navštěvovaná bývají představení těch nejmenších – na snímku Děti v pohybu.

Organizátorky ze spolku Hluboká v pohybu ve finále Andělské Hluboké s kapelou Melodikum.

PO BALETNÍM LABUTÍM JEZEŘE PŘIJDE JUMPINGOVÁ TEMATICKÁ NOC

Prosinec přinesl hned dvě tematické noci. Ta první, andělská, se nesla v duchu gymnastiky s lektorkou Anetou Zemanovou. Děti si užily tvoření, uzobávaly napečené vánoční dobroty a jako vždy jim vše neskutečně utíkalo. Druhá prosincová noc se konala týden před Štedrým dnem a byla poměrně netradiční – byla totiž baletní. Malé tanečnice si pod vedením baletní pedagožky Anny Valasové z Jihočeského divadla vyzkoušely valčík labutí, část tance z proslulého Labutího jezera. K tomu absolvovaly tvůrčí okénko s Terezou Štěpánovou. Noc proběhla v Montessori školce Děti v pohybu a byl o ni velký zájem – tanečnice zaplnily celou tělovcišnu!

I lednová noc bude doslova „v pohybu“

Po krátké sváteční přestávce budou děti moci dorazit na další tematickou noc, a to hned 7. ledna 2022. Noc je naplánována v Montessori školce a bude patřit převážně jumpingu. Bude určená prakticky všem dětem, kterým rodiče včas sjednají rezervaci na čísle 777 147 740. A tím program nekončí. Rok 2022 přinese spoustu aktivit, o kterých vás budeme teprve informovat!

pivovaru, odkud si děti odnesly vlastnoručně vyrobená přáníčka a ozdoby. Nechyběl ani fotokoutek. Mezi návštěvníky a maminkami byla Monika Beníšková, která na Andělskou Hlubokou dorazila s manželem a svými dcerami. Za sebe i své přátele hodnotí událost a organizaci kladně: „Všichni jsme moc rádi, že díky městu Hluboká jsme i letos mohli svým dětem dopřát poctivé kouzlo Vánoc. Zúčastnili jsme se také krásného Andělského průvodu a během doprovodného programu jsme ochutnali několik specialit z hlubocké tržnice. O zdraví jsme se rozhodně nebáli, lidé kolem nás se chovali ohleduplně a dodržovali rozumné rozestupy.“

Jak Andělskou Hlubokou vnímali účinkující?

Zpěvačka Zlata Paulová se svou folkovou kapelou Zlatý skořápky se letos na pódiu objevila dvakrát, poprvé hned při slavnostním rozsvícení stromku, které proběhlo za přítomnosti starosty p. Tomáše Jirsy a zástupce skupiny ČEZ p. Petra Šuleře. „Kultura vždy byla a stále je pro společnost velmi důležitá. Lidé zkrátka nechtějí sedět doma, touží se setkávat a být součástí něčeho opravdového. Je skvělé, že město Hluboká bylo jedním z míst, kde společenský život ani během nouzového stavu neusnul. Pro nás je vystoupení pro domácí publikum vždy potěšením. A co víc si přát, než doprovázet

vánočně nazdobené a zasněžené náměstí plné pozitivně naladěných lidí?“ Andělskou Hlubokou si pochvalovala i zpěvačka Kristýna Kolářová, která s kapelou Melodikum uzavírala program v sobotu 18. prosince: „Stejně jako Andělská Hluboká i my jsme teď v prosinci oslavili své páté narozeniny. Aktuální vládní vyhlášky nás bohužel před Vánoci připravily téměř o všechna vystoupení. O to úžasnější bylo, že jsme si navzdory této nepříznivé době mohli pro hlubocké publikum znovu zahrát. Událost se dostala na vysokou úroveň a za celou kapelu mohu upřímně říci, že jsme si užili jak produkci a atmosféru, tak technický support.“

Pátý ročník je u konce. Bude pokračování?

Organizátorka Markéta Vejvodová má jasnou odpověď: „Andělská Hluboká se stala tradicí. Mohu slíbit, že další ročník na náměstí proběhne, a to minimálně v obdobném rozsahu jako letos. O detailech budeme s městem jednat hned po Novém roce.“ Karla Peldová následně přislíbila, že i v roce 2022 bude spolek Hluboká v pohybu dělat vše pro to, aby všechny své služby o kus posunul a stále nabízel ty nejlepší zážitky.

www.hlubokavpohybu.cz

foto: Karla Fotograf Peldová, archiv spolku;

autor dvojstrany: Aleš Dokulil

JAROMÍR ZUMR: ZE ZÁPISNÍKU FOTOGRAFA PŘÍRODY

NA LOVU KVÍČAL

Na kvíčaly jsem se vypravoval již mnohokrát. Fotografoval jsem je i v létě v období hnízdění, kdy se mi podařilo získat řadu zajímavých snímků s mláďaty. Nyní jsem si vzal do hlavy, že se vydám na zimní lov. Naskytla se mi totiž příležitost, kdy se kvíčaly uprostřed zimy objevily u nás na českobudějovickém sídlišti. Vždy posedávaly na okrasných jabloních, na kterých zůstaly zmrzlé plody. To byla příležitost pořídit snímky kvíčal, které tyto drobné plody ozobávaly. Ovšem nastala otázka, jak se k nim dostat, aby je lidé neplašili. Tyto stromy, kde byly ještě plody, byly totiž u chodníku, po kterém denně chodili lidé do blízkého supermarketu. Jak se někdo objevil v blízkosti, kvíčaly okamžitě vzlétly. Po chvíli, kdy už byl chodník zase prázdný, vracely se zpět.

Najednou jsem dostal nápad. Chodník se pokusím o víkend uzavřít, aby lidé chodili po druhé straně, kde byl také chodník, který směřoval k obchodu. V neděli brzy ráno, když se rozednívalo, jsem si přinesl červenobílou pásku, která se používá okolo výkopů, aby se lidé tomu místu vyhnuli. Sehnal jsem několik metrů v loňském roce, kdy se prováděly výkopy kolem našeho domu. Dělníci po ukončení prací pásku smotali s tím, že ji už nebudou využívat. S jedním z nich jsem se domluvil, že si ji mohu vzít. Nakonec byl rád, že ji nemusí vozit s sebou. Pásku jsem si „narovnal“ a natočil na malou cívku. Už tenkrát jsem věděl, že se jednou bude hodit k fotografickým účelům.

Ještě za tmy jsem přivázal pásku na kmen

stromu, který stál u chodníku. Druhý konec jsem uvázal na protějším kmeni dalšího stromu. Na konci chodníku, který ústil k obchodu, jsem provedl to samé. Prostě jsem uzavřel z obou stran chodník, aby tam nikdo nechodil. Aby to vypadalo ještě jako „uzavřené“ staveníště, tak jsem nedaleko za páskou postavil dřevěný stativ. A nyní jsem jen čekal na reakci lidí, kteří tudy chtěli procházet. Dopadlo to dobře. Každý, kdo viděl uzavřený chodník, ho obešel, a k obchodu šel po druhém chodníku. O víkendu tady nechodí tolik lidí jako ve všední den. Stál jsem

opodál a čekal na kvíčaly, které se tady vždy brzy ráno objevovaly. Zatím žádná nepřiletěla. Jen jsem vyslechl dvě postarší dámy, jak se spolu bavily o uzavřeném chodníku.

„Asi tady budou zase něco kopat. Vždycky, když se udělá nový chodník, přijdou a rozkopají to.“ Svěřovala se druhé paní, která také chtěla použít uzavřený chodník. „Možná, že nepoteče voda. Já si nakoupím a půjdu rychle domů, abych si napustila hrnc vody na polívku,“ dodala druhá paní.

Když přiletěly první kvíčaly, pomalu jsem šel ke stromům, kde kvíčaly začaly hodovat. Přiletlo najednou celé hejno. Některé posedávaly na blízkých javorech, ty odvážnější sedly rovnou na jabloně. Některé zase sbíraly spadlé plody ve sněhu.

Z počátku jsem fotografoval z větší vzdálenosti, ale potom jsem se odvážil pomalu přijít ještě blíž. Nedaleko kolem parčíku, kde byly tyto okrasné stromy, jezdila auta i trolejbusy. Ale to kvíčalám nevadilo. Ani má přítomnost nenarušila jejich hodování, které trvalo asi půl hodiny. Potom jako na povel celé hejno odlétlo. To už jsem ale měl téměř plnou kartu fotografií těchto zimních hostů. Když jsem viděl, že se nevrací, sbalil jsem natažené „výstražné“ pásky a šel domů.

Text a snímky: Jaromír Zumr

Foto: Jaromír Zumr